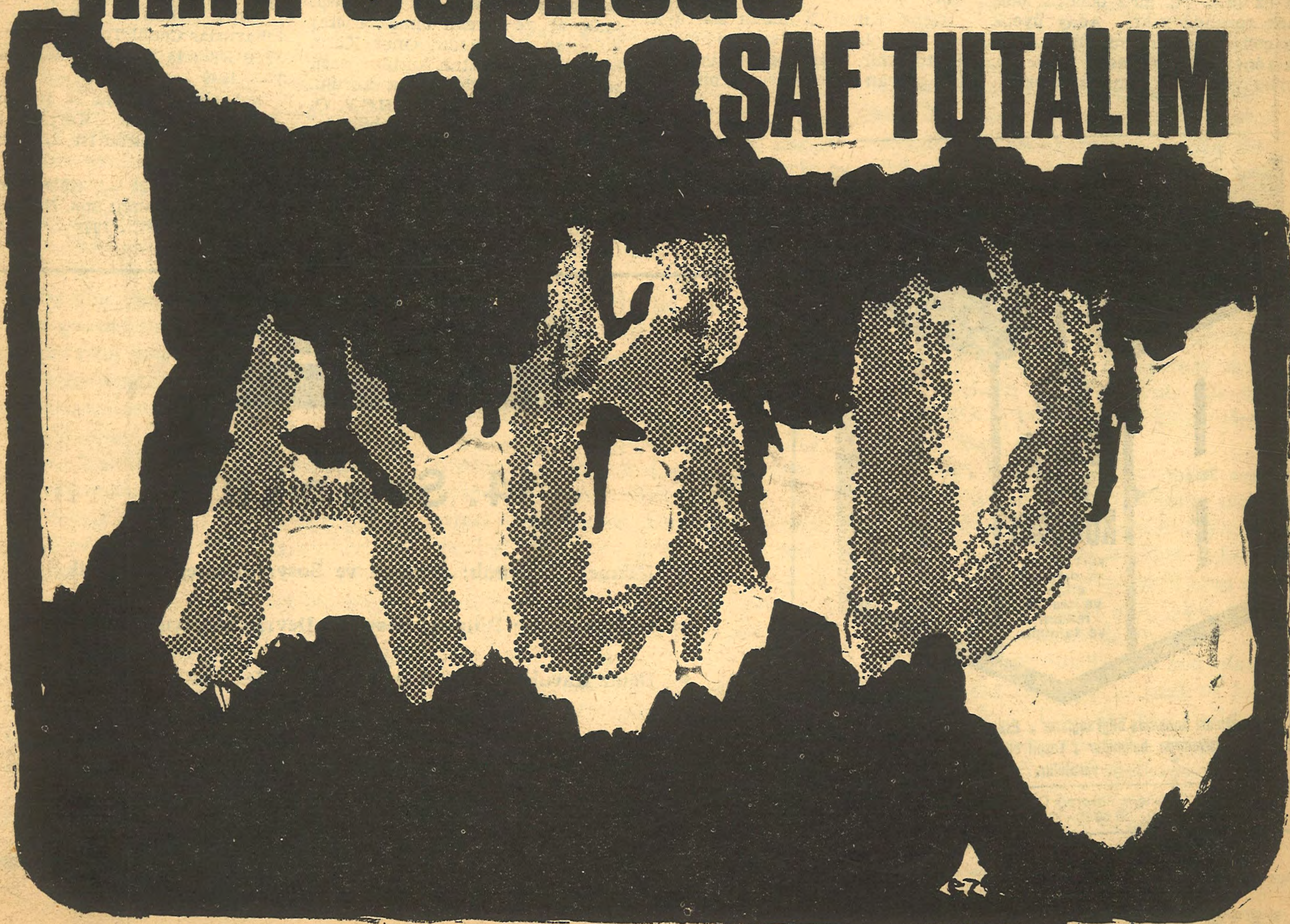
TÜRK SOLU

23 ARALIK 1969
FİATI : 125 Krş.
YIL : 3 - SAYI :
110

GERİCİ SALDIRGANLIĞA KARŞI milli cephede SAF TUTALIM

İ.T.Ü. M.M.F.
Fikir kulübü tüzüğü

Ad ve Merkez:

Madde 1 — İ.T.Ü.M.M.F. Fikir Kulübü kurulmuştur; Merkezi İstanbul'dadır Şubesi yoktur. Bu Kulüp, Cemiyetler Kanununa uygun olarak kurulmuştur.

Amaç :

Madde 2 — İ.T.Ü.M.M.F. Fikir Kulübü emperyalizme ve feodal kalıntılara karşı verilen millî demokratik devrim mücadelesinde devrimci gençliğin düşünce ve eyleminin geliştirilmesi amacı ile kurulmuştur

Üyelik :

Madde 3 — Kulübümüzün amacını benimseyen İ.T.Ü.M.M.F. öğrencileri, ve öğretim üyeleri, fakültemiz mezunları, Cemiyetler Kanunundaki koşulları haiz kimseler kulübümüze katılabilirler.

Kulübümüz üyeliği adaylık ve asillik olmak üzere iki kısımdır. Aday üye olmak isteyenler yönetim kuruluna baş vurarak «Aday üye giriş fişini» doldurmaları ve en az 10,— TL. giriş ödentisi ödemek zorundadırlar. Aday üyelik en çok (3) aydır. Bu süre zarfında yönetim kurulu aday üyeye görevler verir ve tutumunu izler. Asil üye olabileceğine karar verince durumu T.D.G.F. (Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu)na bildirir. Asil üyeliğe kabul, yönetim kurulu kararı ve merkez yürütme kurulu kararıyla gerçekleşir. Haklarında olumsuz karar verilenler asil üyeliğe alınmazlar. Üyeler her yıl en çok 120,— TL.sı ve ayda en az 2,50 TL.sı ödemek zorundadırlar. Ödentilerini üç ay geçirenler üyelikten düşerler. Her üye her yıl sonunda yönetim kurulunca saptanan bir konu hakkında düşünsel bir ödev hazırlamakla yükümlüdür. Asil üyeler genel kurula katılma ve örgenleri seçme hakkına sahiptirler. Asil üyelerin 1/5 nin imzasıyla Genel Kurul toplantıya çağrılır. Asil ve aday üyeler kulüpten kendi istekleriyle çıkabilirler.

Kulübün Örgenleri:

Madde 4 — Kulübün örgenleri Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Onur Kurulu ve Denetim Kuruludur.

Genel Kurul: Kulübün asil üyelerinden oluşur. Ve salt çoğunlukla toplanır. Kendine bir başkan, bir başkan yardımcısı ve bir yazman seçer. Kulübün stratejisini tartışır. Yönetim Kuruluna öneriler verir, Yönetim Kurulunu aklar. T.D.G.F. kurultay temsilcisini, yönetim, denetim, ve onur kurullarını seçer. Kulüp tüzüğünü değiştirir. Bu değişiklik en az toplantı yeter sayısının 2/3 oyuyla olur. Kararlar yazı ile T.D.G.F. merkez yürütme kuruluna duyurulur.

Yönetim Kurulu: Beş asil, iki yedek üyeden oluşur. İlk toplantısında bir başkan, bir yazman, bir sayman seçer. İki genel kurul toplantısı arasında Genel Kurul kararları ışığında kulübün amacına varması için çalışmalar yapar. Kulübü yönetir, gerekli kolları kurar. Genel Kurulda gelecek yönetim ve T.D.G.F. için adlar salık verir.

Denetim Kurulu: Bir asil ve bir yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu çalışmalarını inceler ve Genel Kurul'a rapor verir.

Onur Kurulu: Üç asil ve bir yedek üyeden oluşur. Üyelere disiplin cezaları verir. Cezalar uyarma, para cezası ve en çok (geçici-üç ay ve sürekli olmak üzere) kulüpten çıkarmadır. Onur Kuruluna ancak yönetim kurulu vasıtasiyle baş vurulur. Onur kurulunun kararlarına karşı T.D.G.F. Onur Kuruluna baş vurulabilir.

Kulübün Gelirleri:

Madde 5 — Kulübün türlü eğlence, gösteri ve toplantı düzenlenmesinden elde edilecek olanlar ile kulübün malları ve yayınlarından kazanılanlar kulübün gelirlerini teşkil ederler. Gelirlerinin Merkez Yürütme Kurulunca saptanacak kısmı T.D.G.F.'na kulüp ödentisi olarak verilir.

Ortak Hükümler,

Madde 6 — Kulübümüz T.D.G.F. üyesidir. Üyelikten ayrılma, tüzük değişikliği ile olur. Kulüp, Federasyondan çıkma, çıkarılma, Federasyonun kapatılması, dağılması gibi benzer nedenlerden ayrılmışsa bağımsız tüzel kişiliğini sürdürür. Hemen bir genel kurul toplanır ve gerekli tüzük değişikliği yapılır. Federasyona bağlı olduğu sürece Federasyon tüzüğüne ve buna göre verilecek yetkili organ kararlarına örgüt örgenleri ve üyeleri uymakla yükümlüdür.

Madde 7 — Yedek üyelerin bulundukları kurullarda söz hakları vardır, oy hakları yoktur.

Madde 8 — Bulunduğu örgende ardarda 3, toplam 7 toplantıya katılmıyan üyenin üyeliği kendiliğinden düşer.

Madde 9 — Fesih durumunda kulüp malları ve varlığı T.D.G.F.'na kalır. Federasyon yoksa kulüp bu konuda karar verir:

Madde 10 — Kurucuları:

İsim ve Soyadı — Baba Adı — Adres — Doğum yeri - Yılı — İşi

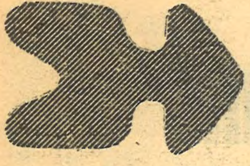
Talât Ulusoy — İsmail — Spor Cad. Yeni Yol Sok. No. 6 Akaretler - İst. — İzmir - 1948 — Öğrenci.

Savaş Tuncaboylu — Ahmet — Pazarbaşı mah. Bağlarbaşı Cad. No. 93 Dai.: 4 — Üsküdar - İst. - 1949 — Öğrenci.

Erden Arkan — Nevzat — Çiftehavuzlar Cemil Topuzlu Cad. No. 32/B Dai.: 15 Kadıköy İst. — Konya - 1949 — Öğrenci.

Sabri Sarıfakıoğlu — Hasan — Kredi ve Yurtlar Kurumu Şişli Erk. Öğrenci Yurdu İst. — Maraş - 1950 — Öğrenci

Erdoğan Ünal — Süleyman — Yenişehir Kopuzcu Sok. No. 4 Taksim - İst. — İst. - 1948 — Öğrenci.

Faşist saldırılara karşı saflarımızı pekiştirelim

Son onbeş gün içinde iki devrimci kardeşimizi daha şehit ettiler. Siyasî iktidar, devrimci güçlere karşı sinsice plânladığı yıldırma metodlarını uygulamağa çalışıyor. Son bir aylık bilânço bu gayreti açığa çıkaracak niteliktedir.

Amerikan emperyalizmiyle işbirliği halindeki AP iktidarı, devrimcileri öldürmeğe varan saldırganlığını neden arttırmıştır?

Hiç şüphe yok ki, bu saldırganlığın en genel ve önemli sebebi millî demokratik mücadelemizin gelişmesi, kitlelere mal olması, devrimci mücadelemizin güçlenmesidir. Fabrikalarda, köylerde, okullarda, resmî dairelerde gelişen hareket, emperyalizmi ve onun yerli ortaklarını ürkütecek boyutlara ulaşmaktadır. Proleter devrimcileri, işçilerin ve köylülerin kendiliğinden gelme mücadeleleriyle bağ kurmakta, giderek bu mücadeleleri politik yönde etkilemektedirler. Küçük burjuva bürokrasisi, emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine büyük bir dirençle baş kaldırmaktadır.

İşte AP iktidarını faşist teröre iten genel nedenler bunlardır. Ancak son günlerdeki saldırılarda yalnızca bu nedenlerin rol oynadığını düşünmek yanlış olur. Son 15 gün içinde olaylar öyle gelişmiştir ki, siyasî iktidarın, saldırılarını kısa vadede belli bir amacı gerçekleştirmek için yoğunlaştırdığı ortaya çıkmıştır.

Nitekim ilk Yıldız saldırısından sonra, Amerikan 6. Filo'sunun İzmir'e geleceği anlaşılmıştır.

Siyasî iktidarın 6. Filo'nun gelişi arifesinde devrimci güçleri yıldırmak istediği besbellidir. Böylece 6. Filoya karşı gösterilecek tepkileri önlemeğe çalışmaktadır. Halkımızın millî bilincini terörle körletebileceğini sanmaktadır. Ve cinayetleri bu amaçla işlemektedir. Ancak, emperyalizm, bu defa umduğunu bulamamıştır. Yiğit iki gencin canına kıymıştır, ama karşısında devleşen bir ittifakı bulmuş, gerilemek zorunda kalmıştır.

Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinin iki öğrencisinin öldürülmesi, millîci saflarda birliğin sağlanmasına ve gerici ittifakın faşist saldırılarına karşı, devrimci direnişin doğmasına yol açmıştır.

Neden böyle olmuştur?

Çünkü içinde bulunduğumuz dönemde millîci sınıflar, büyük bir devrimci atılım içindedirler. Bütün yaz boyunca süren işçi hareketleri bir ay önce yoğunlaşmış ve yüzlerce işçi, fabrikalarını işgal ederek mücadeleye başlamışlardır. Diğer yandan son yılların en önemli demokratik köylü mücadelesi Trakya'da başlamıştır. Öğretmenler, tarihimizin en önemli direnişlerinden birini gerçekleştirmişler ve genel boykotu başarıya ulaştırmışlardır. Bütün bunlar, içinde bulunduğumuz dönemde millîci sınıfların devrimci atılım içinde olduklarını gösterir.

Nitekim Battal Mehetoğlu'nun öldürülmesi üzerine, gençliğin demokratik direnişine karşı lâkayt davranan pek çok üniversite yöneticisi, ilerici bildirilerin altına imza koymuş, CHP'nin yöneticilerinden bazıları millîci safları desteklemiş, 69 Deniz Subayı, saldırıyı kınayan devrimci bir bildiri yayınlamıştır.

Millîci güçlerin bu dayanışması, gerici parlamentarizmi sürdürmek isteyen «dengecileri» de telâşa düşürmüştür. CHP Genel Başkanı İnönü, Mecliste yaptığı konuşmada devrimci dayanışma karşısında gerici ittifakı savunmak istiyacını duymuştur. Ancak İnönü'nün hesap edemediği şey, devrimci mücadelenin kendisine rağmen de ilerliyeceği ve güçleneceğidir. Nitekim İnönü'nün emperyalizme yaranma kaygusu sezilen konuşması, devrimci cepheyi bölmek yerine bu cepheyi güçlendirmiş, saflarını pekleştirmiştir. Öyle ki, gençlik, ilerici yazarlar, TÖS, hattâ bazı CHP milletvekilleri bu konuşmayı şiddetle kınamışlardır. Bütün bunlara rağmen, görevimizi bihakkın yaptığımızı iddia etmek için vakit henüz erkendir. Son olaylarla proleter devrimciler ile, asker-sivil aydın zümre arasında kurulan ittifaka, işçi ve köylü kitlelerini katabilmiş değiliz. Zira işçi ve köylülerle kurulan bağlar henüz örgüt düzeyine ulaşmış değildir. Diğer yandan işçi sınıfının kitle örgütü olan sendikalar, bu arada özellikle DİSK, görevini yerine getirmemiş ve gerici saldırı karşısında aktif rol oynayarak millîci saflarda yerini almamıştır.

Son olaylar devrimci mücadelemizi bir daha imtihandan geçirmiştir ve şimdilik bu imtihandan başarılı çıktığımız düşünülebilir. Yalnız hemen şunu söyleyelim ki, iktidarın bu faşist saldırılarının saflarımızda iki yanlış eğilime yol açması ihtimali vardır. Bu yanlış eğilimlere karşı hazırlıklı olmak, aramızda eleştirisini yaparak düzeltmek gereği vardır.

Eğilimlerden birincisi faşist saldırı karşısında yılgınlığa kapılmak ve mücadeleyi pasifize etmeğe çabalamaktır. Bu eğilim özellikle oportünizmin gençlik hareketine hâkim olduğu devirlerde ortaya çıkmıştır. Kanlı Pazar'ın ardından yayınlanan bir bildiri bu eğilime iyi bir örnek teşkil eder. Söz konusu bildiride Kanlı Pazar saldırısının ardından uzun süre yürüyüş yapılmıyacağı ilân ediliyor ve düşülen yılgınlık kamu oyuna açıklanıyordu. Bu eğilimin mahiyeti saflarımıza devrimci güçlerin tecridine yol açtı ve TÜRK SOLU tarafından şiddetle eleştirildi. (Sayı: 67).

İkinci hatalı eğilim ise faşist saldırılar karşısında kişisel intikam duygularını devrimci taktiklere üstün saymak ve o doğrultuda hareket etmektir. Böyle hareketler sağlanmış olan ittifakları parçalıyacağı gibi, yeni ittifakların kurulmasını da önler.

Proleter devrimcilerinin son olaylar karşısındaki davranışı açık ve kesin olmalıdır. Bu davranış, saldırı karşısında kesin savunma, ittifakları sağlama ve kitle hareketlerine girişmedir.

TÜRK SOLU

Herşeye rağmen
Milli-Demokratik mücadelemiz güçlenmektedir!

Çığ gibi gelişen milli-demokratik güçler emperyalizm ve işbirlikçile rinin geleceğini belirlemektedir.

Mehmet Sevinçbüyük'den sonra Battal Mehetoğlu da öldürüldü. Böylece Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi pırıl pırıl, gencecik iki devrimcisini, iki yiğit bağımsızlık savaşçısını, bir hafta içinde kaybetti. Düşmanlar kına yaksın, DOSTLAR GİRSİN SAFLARA..

Derviş Vahdeti artıkları, emperyalizmin ücretli maşaları, fanatik bir yobaz sürüsü Yıldız camiî vaizinin günlerdir sürdürdüğü tahrik lerle doldurulmuş olarak, 14 Aralık Pazar günü sabah namazından sonra, saat 7.15 de, akademiye saldırdılar. Toplum polisinin gözlerinin önünde yaylım ateşi açtılar, Batta'lı öldürdüler ve yine toplum polisinin gözlerinin önünde ellerini kollarını sallıyarak çekip gittiler. İçişleri Bakanı «İlkönce Battal ateş etti» diyor. YALAN! İçişleri Bakanı «Öğrenciler arasındaki silâhlı çatışmada öldü Battal, diyor. YALAN! İçişleri Bakanı «Akademi

Amatör foto muhabirleri

öğretim üyeleri ve öğrencileri, okul dışında alınan tedbirlerin kaldırılmasını ısrarla istediler, bu yüzden polis uzakta kaldı ve olaya müdahale edemedi» diyor. YALAN! Öğretim üyeleri ve öğrencileri, sadece toplum polisine güvenmediklerini, okulun asker veya jandarma veya toplum polisi dışındaki normal polis birlikleri ile güvenlik altına alınmasını istediklerini söylemektedirler. Ve yayınladıkları bildiride bunu en sert biçimde bakanın yüzüne çarpmışlardır:

TÜRK KAMU OYUNA

«Biz, İstanbul devlet mühendislik ve mimarlık akademisi öğretim üyeleri ve öğrencileri olarak kamu oyuna açıklarız ki, İçişleri Bakanı sayın Haldun Menteşeoğlu'nun akademimizin iki öğrencisinin, emperyalizmin emrindeki gerici caniler tarafından öldürülmesi ve diğer ikisinin öldürülmek kastiyle yaralanması olayı hakkında basında çıkan sözlerini hayret, ümitsizlik ve infialle okuduk.

Büyük millet meclisinde bir millet vekilinin bu devrim şehitlerimiz için «gebermiş» deyimini kullanmasının ve bu olayın bir tepki görmemesinin acısı içinde iken bir de İçişleri Bakanının tamamen gerçeğe aykırı olan bu açıklaması bizi nefrete boğmuştur.

Atatürk ilkelerinin amansız düşmanı yobaz guruplarının tertip ettiği apaçık olan bu cinayetlerden, Mehmet Sevinçbüyük'ün öldürülmesini âdi bir münakaşanın tesadüfi neticesi gibi göstermek isteyen Bakan, Battal Mehetoğlu'nun katlinin ise bu şehidimizin kendi başlattığı bir saldırının sonucu şeklinde kamu oyuna sunmakta ve hatta «güvenlik tedbirlerinin okul idaresi ve öğrencilerinin ısrarlı taleplerinin sonucu kaldırıldığı» gibi hakikat dışı beyanlarla bu cinayet ten adeta akademimiz öğretim üye lerini ve öğrencilerini sorumlu tutmaktadır.

Nitelendirmeğe kelime bulamadığımız bu davranışı, Türk halkının layık olduğu şekilde değerlendireceğine inancımız tamdır.

I.D.M.M.A.

Bir bakan düşününüz ki bir akademinin öğretim üyeleri, yardımcıları ve öğrencileri tarafından açıkça YAANCILIK'la suçlanmakta.

Battal, muhteşem bir törenle Malatya'ya uğurlandı.

dır Eh! «Zehir Hafiye» Sûkan'a da bundan iyi halef bulunmazdı. Böylesi, kalkar da Vedat Demircioğlu da pencereden atladığı için öldü derse çok görmemeli.

Yine bütün görgü tanıkları söylemektedir ki, Battal saldırgan güruhunun karşısına kollarını açarak ve «Durun, okula giremezsiniz!» diyerek çıkmıştır. Ve karşısındakileri insan sayma hatasını hayatıyla ödemiştir. Bakanın söylediği gibi ilk ateşi açmış olan Battal olsaydı, bugün herhalde hayatta olacaktı. Fakat Battal'ın asıl yiğitliği, yaralı halde dahi, okulunu ve yurtta herşeyden habersiz uyumakta olan arkadaşlarını savunmaktan geri kalmamasıdır. Onun bu hudutsuz fedakârlığı 30-40 arkadaşının hayatını kurtarmıştır. Ve hiç şüphe olmasın, en yiğit savaşçılar, arkalarında sürdürülecek bir kavga ve bütün devrimcilere örnek olacak bir davranış bırakarak kavga meydanında can verenlerdir. Malatya'da, mezarının başında hepbir ağızdan tekrarlanan şu sözler, Battal'ın yiğitliğinde bir devrimciye arkadaşlarının verebilecekleri en değerli veda mesajıydı.

«Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin, savaş sloğanlarımız kulaktan kulağa yazılacaksa ve silâhlarımız elden ele geçecekse ve başka ları, mitralyöz sesleriyle ve savaş ve zafer naralarıyla cenazelerimize ağıt yakarlarsa ölüm hoş geldi sefa geldi.»

NİÇİN YILDIZ ?

Önce şunu koyalım: Gerici - Şeriatçı takımının saldırısının Yıldız Mühendislik ve Mimarlık Akademisi üzerine yoğunlaşması basit bir rastlantı mıdır? Öğrenciler arasındaki sürtüşmelerin bu kertede sert leşmesi olağan bir iş midir? Bizce Hayır!.. Gerici - Şeriat takımının dar kafalı, fanatik kişiler olduğu ne kadar doğruysa, bunları besleyen ve yönetenlerin o derece de hesaplı, kararlı, belirli hedeflere yönelmiş kişiler olduğu da o kadar doğrudur. Bu yöneticilerin bugün kü hedefi Yıldız Müh. ve Mim. Akademisini **şeriatçıların** kalesi yapmak ve diğer üniversite ve yük sek okullara karşı bir saldırı üssü olarak kullanmaktır. Niçin bu iş için Yıldız seçilmiştir? En çok başarı şansı orada vardır da ondan Bu sözümüzü biraz açıkığa kavuşturalım:

1 — Yıldız Akademisi öğrencileri, çoğunlukla küçük Anadolu şehirlerinden gelme olup, % 50 si sanat enstitüsü, % 20 si tekniker okulu ve % 30 u lise mezunudur. Gerek küçük şehirlerin insanları şartlandıran havası, gerekse sanat enstitüleri ve tekniker okullarında sosyal bilimler öğretiminin (mantık, sosyoloji, felsefe) hiç olmaması ve Türkçe, edebiyat v.s. öğretiminin ise yetersiz olması nedenleri ile, akademi öğrencilerinin sami mi dinî inançlarını, kendi politik amaçlarına âlet etmek için oldukça uygun bir ortam bulmaktadırlar. Dinine içtenlikle bağlı ve geldi ği şehirden tamamen farklı İstanbul'un yaşantısına reaksiyon gösteren Anadolu çocuklarını, çağımızın gerçeklerine bütünüyle ters düşen ve kötülüklerin düzeltilmesini ileride değil geride arayan, emperyalizmin geri kalmış ülkeler için bir bir tuzak olarak hazırladığı gerici-şeriatçı ideolojiye kazanmak olanaklarını, az da olsa bulmal: ta ve her sınıfta 1-2 militanlarını bulundurabilmektedirler.

2 — Yıldız D.M.M.A. bilimsel özerkliğe yeni kavuşmuş olmakla beraber, idarî bakımdan uzun yıllardan beri ve hâlâ Millî Eğitim Bakanlığına bağlı durumdadır Bu hal, gerek Akademik bir özgürlük ortamının gelişmesini, gerekse öğretim üyelerinin kendilerini bakanlık memurluğundan bağımsız bir kişiliğin sahibi olarak görmelerini önlemekte ve siyasî iktidarın, akademide nüfuzunu arttırmasına hiç değilse öğretim üyelerinin, siyasî iktidarla çatışmaktan fazlaca kaçınmalarına yol açmaktadır. Örneğin okulda Fikil Kulübüne oda verilmezken, tamamen amaçları dışında kurulan bir mescit'e (Yıldız camii okula 200 m. uzaklıktadır) ve M.T.T.B. öğrenci derneğine göz yumulmaktadır

3 — Okulun civarındaki Beşiktaş ve Yıldız semtleri halkları dinî inançların sömürülmesine elverişli bir ortamdır. Yıldız camii vaizinin zararlı telkinlerinin etkileri bunu kanıtlamaktadır. Ayrıca semt olarak akademinin civarı ıssız ve binaların dağınık olması nedenleri ile savunma güçleşmektedir. Burada gericiler hesabına tek kötü şans, civarda bol miktarda askerî birliklerin bulunmasıdır.

4 — Bütün bunlardan başka, akademinin ele geçirilmesinin, bazı fanatikleri harekete geçirebilecek özellikleri de vardır. Binaların bir kısmı **«ulu hakan Abdülhamit Han»** ın sarayının müştemilâtıdır. Yıldız camii de Abdülhamit Han'ın camiidir.

Bütün bu faktörler göz önünde tutulduktu, şeriatçılar bakımından, «kale» olarak Yıldız'ın seçilmesinin akıllıca bir tercih olduğunu kabul etmek gerekiyor. Kendi bakımlarından bütün bu olumlu et kenlere rağmen, yıllardır, şeriatçılar başarı sağlayamamışlar ve okulda daima bir azınlık olarak kalmışlardır. Bu giderek, onları hırçınlaştırmış, okul yöneticilerinin, yukarda açıkladığımız nedenlere dayanan hoşgörüsünden ve siyasî iktidarın desteğinden cesaretlenerek, normal yollardan ele geçiremedikleri birlik yönetimine kaba kuvvetle sahip çıkmak çabaları artmıştır. Fikir kulüplerine karşı olarak kurdukları «İdeal düşünce ku lübü»nün yayınladığı herzelerden ibaret kalsa, gülüp geçmek mümkün olurdu. Fakta geçen yıl iş, «İdeal düşünce kulübünün» izinsiz yapılan kongresine girdiler diye, devrimci öğrenciler üzerine kurşun sıkmaya kadar vardı. Kurşunların kapı pervazlarına baş hizasından saplanmış olmasına (yani öldürmek kasti ile atılmış olmasına) rağmen okul yönetimince hiçbir işlem yapılmadı. Yine bu zevatın bir kısmının «Kanlı Pazar» olaylarına karıştığının anlaşılması gerginliği ve çatışmayı arttırdı.

Diğer taraftan Türkiyedeki duruma paralel olarak sosyalist ve kemalist kanatlara bölünmüş olan devrimcilerin, yine Türkiye'deki gelişmelerden etkilenerek (Bir yan dan TİP içindeki opportunist yöneticiliğin itibarını yitirmesi ve parçalanması, diğer yandan İsmet paşanın emperyalizm ve bağımsızlık konularındaki olumsuz tutumu ile gençlik üzerindeki etkenliğini kaybetmesi) olumlu bir dayanışma ve güçbirliği havasına girmeleri ile, büsbütün güçsüz kalan gericiler, akademi dışında kendilerine maddî dayanak sağlayan gayri - nillî güçlerin fiilî desteği ile devrimcileri sindirmeye çalıştılar. Öğrenciler Yıldız semtinde geceleri 3 - 5 kişilik gruplar tarafından çevrilip dövülmeye başlandı. Bu işlerin elebaşlarından Bilâl Başar ve Yaşar Şener (iki si de halen tutuklu) okul içindeki yurt binasında arkadaşlarına bıçak çekmişler ve daha o zamandan bir cinayet işlenmesine ramak kalmıştır. Fakat öğrencilerin sandalyelerle zararsız hale getirdiği bu ikisi, «Hepinizi geberteceğiz», «sizlerin kanı helâldir» tehditlerini savurarak çıkıp gitmişlerdir. Bundan sonra okulun etrafında silâhlı gruplar dolaşmaya başlamış ve halen Mehmet Sevinçbüyük'ün katlinden zanlı olan, Mücadele Birliği İstanbul sancağı Haysiyet Divan üyesi Yavuz Arslan Argun, Bilâlin hâmisi olduğunu söyleyip bir polis refakatinde okula girerek adam tanımaya çalışmıştır. Aynı gece Mehmet Sevinçbüyük öldürülmüş ve iki arkadaşı öldürmek kastı ile yaralanmıştır. Olaydan bir gün sonra öğrenciler tarafından şüpheli görülerek yakalanan Mehmet Süha Gülşen'in üzerinde yakalanan kara listeler, olayın vahametini büsbütün arttırırken, yine bu zatın emniyet teşkilâtından birisine verdiği raporlar olayı büsbütün enteresan hale getirmiştir.

Bundan sonra yakalanan Tahir Gören'de ise daha geniş bir kara liste bulunmuştur. Öğrenci liderleri tarafından yakında açıklanacağı bildirilen vesikaların büyük yankılar uyandıracağı muhakkaktır.

Battal Mehetoğlu'nun öldürülmesinden sonra yine öğrenciler tarafından okulda yakalanan 12 yaşındaki bir öğrencinin itirafları ise büsbütün ilgi çekicidir. Çocuk, bizzat Emniyet Müdür Muavini Vedat Sokollu'nun önünde ve yazılı olarak verdiği ifadesinde, kendisini Yıldız camii vaizinin gönderdiğini ve okulu koruyan jandarmaların ve polislerin sayıları ile bulundukları yeri öğrenmesini istediklerini söylemiştir. Kırdığı ceviz bini aşan kurnazlığa pek meraklı olduğu anlaşılan bu vaiz efendi hakkında da ne gibi işlem yapılacağı ilgiyle belenmektedir.

«Bağımsızlık Savaşından dönülmez»

İbrahim Kaypakkaya

Amerikan emperyalizmi ve uşakları, milli kurtuluşçulara karşı saldırganlıklarını arttırıyorlar

Millî Kurtuluş Mücadelemiz yeni şehitler veriyor.

Şehitlerimizin kanı, millî kurtuluşçuların mücadele azmini ve bilincini keskinleştirip çelikleştirirken, emperyalizmin ve diğer millî kurtuluş düşmanlarının sonunu hazırlıyor.

Millî Kurtuluş Mücadelemiz, şehitlerimizin gencecik, tertemiz ve soylu kanlarıyla sulanıp güçleniyor.

Nedim Özpulat, Turan Emeksiz Ali İhsan Kalmaz katarına bir buçuk yıldır yeni savaşçılar eklendi. Birbuçuk yıl içinde adını bilebildiğimiz dokuz şehit daha verdik. Yani, iki ayda, bir şehit. Son on ayda yedi şehit verdik. Yani, birbuçuk ayda, bir şehit. Son iki ayda beş şehit verdik. Yani, 12 günde bir şehit.

Bu demektir ki millî kurtuluş karlarını gittikçe tehlikede gören Amerikan emperyalizmi ve uşakları saldırganlıklarını arttırıyorlar.

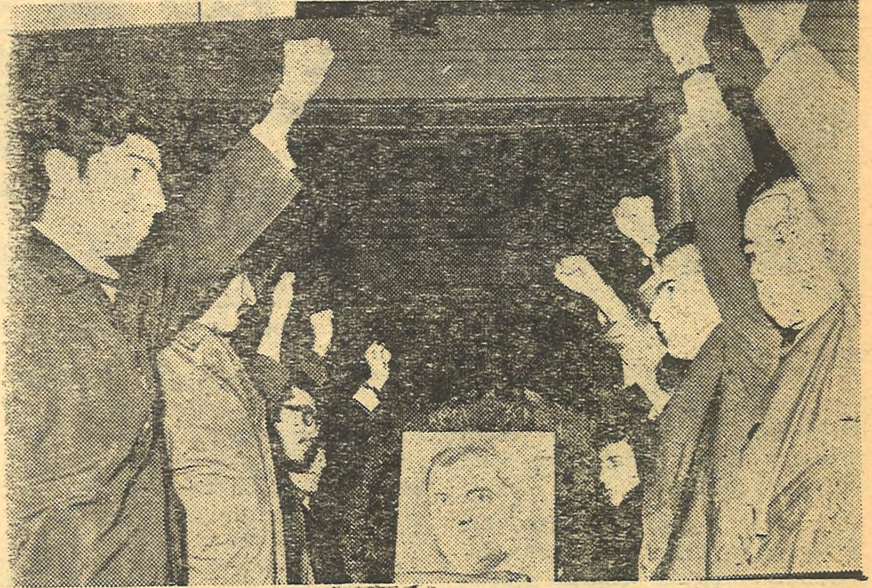
Bu dmektir ki millî kurtuluş mücadelemiz gelişip güçlenerek emperyalizmin yüreğine korku salıyor.

*

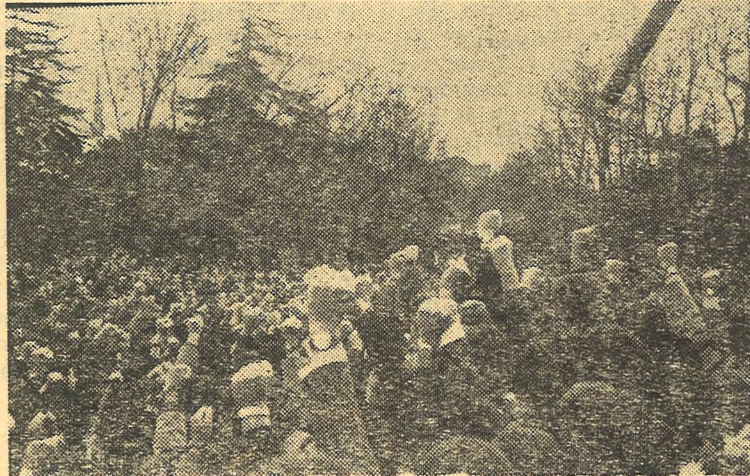
Yıl 1968. Aylardan Temmuz. Amerikan emperyalizminin Akdenizdeki bekçisi altıncı filo, İstanbul Boğazı'na kara bir leke gibi oturmuş. Amerikalı denizciler, İstanbul otellerinde, kendi deyimleriyle, «moral takviyesi» yapıyorlar. Mustafa Kemal'in gençliği, **«esir yaşaktansa ölmek evlâdır»** deyip ayağa kalkmış. Yürüyüşler, mitingler, bildiriler birbirini kovalıyor. Altıncı filodan gönderilen yemeklerle tıkanıp ve Amerikan denizcilerinin otel bekçiliğini yapan toplum polisi, bir sabah, uykunun en tatlı yerinde, devrimci gençlerin yuvası Gümüşsuyu Öğrenci Yurdu'na baskın yaparak yüzlerce genci copluyor ve VEDAT DEMİRCİOĞLU'nu ikinci kattan atarak bir millî kurtuluşcunun kanını akıtıyor toprağa.

Aynı günlerde Ankara gençliği de ayakta. Altıncı filoya karşı göst teri yapan gençlere yine toplum polisi saldırtılıyor. Coplardan kendini kurtarmaya çalışan ATALAY SAVAŞ, bir arabanın altında kalarak can veriyor.

Yıl 1969. Şubatın onaltısı. Günlerden pazar: Kanlı Pazar. Yine 6. filo Boğaz'a demir atmış, Türkiye halkına meydan okuyor. Yine İstanbul sokaklarında, «moral takviyesi»ne çıkmış, Amerikan askerleri. Mustafa Kemal'in gençleri durur mu; Mustafa Kemal olsa durur muydu? Durmazdı. Gençler de durmuyorlar. Halkımızın en devrimci gücü işçilerle elele verip **«Emperyalizme Karşı Bağımsızlık Yürüyüşü»** düzenliyorlar. Hürriyet Alanın'danTaksim'e 30 bin yurtsever yürüyor. Öte yandan, Mustafa Kemal'e ölüm fermanı çıkaran Vahdettin çömezleri, Altıncı Filoya karşı namaz kılıp islâmlığı ayaklar altına aldıktan sonra, Amerikan emperyalizmine karşı «kutsal» hizmetlerini yerine getirmek üzere Taksim'de toplanıyorlar. Yurtseverler alana girer girmez, toplum polisinin de desteğini alan Vahdettin çömezleri, tabanca, bıçak, muşta, taş, sopa, balta... ile saldırıya geçiyorlar. Sonuç, yüzlerce yaralı ve iki ölü... ALİ TURGUT AYTAÇ ve DURAN ERDOĞAN millî kurtuluş şehitlerimizin saflarına katılıyorlar.

Mücadele arkadaşları saygı duruşunda

Emperyalizm, güçlenen milli-demokratik mücadelemizi sindiremez.

Yıl 1969. Eylül. Halk Oyunları Tunceli'de, halk ozanı Pir Sultan Abdal'ın hayatını canlandırıyor. Halk, oyunu görmek için, oluk oluk akın ediyor. İşbirlikçi iktidarı bir telâş sarıyor ki görmeyin, aynen Hızır Paşa'nın telaşı gibi. Ve hemen bir ferman çıkartıyor: Pir Sultan Abdal yasaktır. Biletlerini önceden almış olan kalabalık tiyatronun kapısında kalakalıyor. Ve bir haber duyuluyor: halkın ile ri gelenlerinden bazıları tutuklanmış. Kalabalık kendiliğinden karakola yürüyor. Ve iktidarın emriyle; silâhlar halka döndürülüyor. **«Ateş etmeytin, durun»** diye öne fırlayan yiğit MEHMET KILAN göğsünden vurularak yere düşüyor.

Yıl 1969. Eylül'ün on sekizi. Özel okullarda ve bu arada İstanbul Işık Mimarlık ve Mühendislik Özel Yüksek Okulu'nda, eğitim ve öğretimi bir ticaret metaı haline getiren, parayla diploma dağıtan özel okul patronlarına karşı bir direniş sürdürülmekte. İrticaın güçleri, her zaman ve her yerde olduğu gibi, bu direnişi de kırmak istiyorlar. Özel Işık'taki arkadaşlarına destek olmaya giden devrimci gençler, kiralık katiller tarafından ateş yağmuruna tutuluyor. İki genç yaralanıyor ve MEHMET CANTEKİN devrim şehitlerimizin saflarına katılıyor.

23 Eylül. Cantekin'in ölümü üzerinden beş gün geçmiş. Hürriyet alanında, güpegündüz, herkesin gözü önünde, bir yiğit kurtuluş savaşçısı daha, polis eliyle alçakça, kalleşçe arkadan kurşunlanıyor. Vietnam halkına ettiği zulümlerden dolayı **«Kasap»** adıyla anılan Amerikan elçisi Kommer'in arabasını yakarak, İkinci Kurtuluş Savaşımızın ilk meşalesini tutuşturanlardan biri olan TAYLAN ÖZGÜR'den, böylece, yurtsever baba Hasan Özgür'ün deyimiyle «Kommer'in acısı çıkarılıyor»!.

Battal MEHETOĞLU

Halkımızın mücadelesi geliştikçe, sömürü ve tahakkümün tehlikeye düştüğünü gören Amerikan emperyalizmi ve uşakları, saldırganlıklarında daha da ileri gidiyorlar. Millî Kurtuluşçu akıma karşı irticaı silâhlandırmakta daha

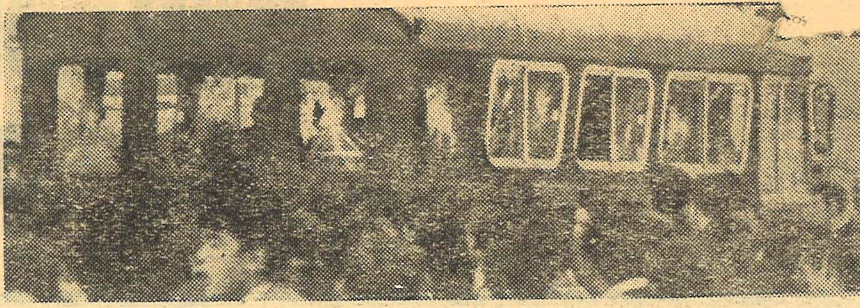
da ileri gidiyorlar. Öyle ki, MEHMET SEVİNÇBÜYÜK kardeş, pusu kurularak, durakta otobüs beklerken kurşunlanıyor. Öyle ki, araden daha altı gün geçmişken, irtica, polislerin gözleri önünde, okulunun kapısında nöbet tutan bir yiğit militanımızı, BATTAL MEHETOĞLU kardeşimizi de öldürüyor. Battal'ın son sözü «BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEZ» oluyor. Ve irticaın, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından beslendiği bir kere daha ortaya çıkıyor. Akademi çevresinde yakalanan birkaç yobazın üzerinden büyük miktarda paralar ve Mığırdıç Selefyan gibi milyarderlerden alınan yardımlara ait belgeler bulunuyor.

Devrimci gençlik, gerici saldırganlığa karşı yiğitçe direniyor

15 Aralık Pazartesi. Yurtsever gençlik kaynıyor. İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri, sabahın erken saatlerinde, Maçka'da toplanarak Amerikan emperyalizmini, işbirlikçi iktidarı ve onların sılâhlandırdığı irticaı şiddetle lânetliyor ve oybirliğiyle süresiz boykot kararı alıyor. Söz alan öğrenciler, **«Zorbalık, baskı ve terörle asla yıldırılamıyacaklarını, kurtuluş savaşı yolundan döndürülemiyeceklerini»** belirtiyorlar.

Aynı saatlerde, İstanbul Üniversitesi de olağanüstü günlerinden birini yaşıyordu. Devrimci öğrenciler, saat 8.00 den itibaren Üniversite bahçesinde toplanmaya başlamışlardı. Gençler, saat 10.00 sıralarında binlerce oldular. Düzenledikleri toplantıda dendi ki: **«Battal'ı öldürenler, işçilerin, köylülerin düşmanıdırlar; çünkü Battal işçiden, köylüden yanaydı. Battal'ı öldürenler, Türkiye halkının bağımsızlık mücadelesinin düşmanı, Amerikan emperyalizminin uşağıdırlar; çünkü Battal, yiğit bir bağımsızlık savaşçısıydı.»** Dendi ki: **«Mustafa Kemal'e lâyık olmak istiyorsak, halkımızın bağımsızlığını ve özgürlüğünü istiyorsak, bir yumruk gibi beraber olalım.»** Binlerce öğrenci, sıkılı yumrukları havada, Ata'nın Bursa Nutku'nu ve bağımsızlık andını tekrarladılar.

Toplantıdan sonra Adliye'ye gelen devrimci öğrenciler, Türk Yargıcına olan güvenlerini belirttiler ve Savcıyla görüşmek istediler. İşbirlikçi iktidarın sözcülüğünü meslek edinmiş Savcı Nedim Demirel, gençlerin görüşme isteğini kabul etmedi. Gençler, Üniversiteye dönerken, Hürriyet Alanı'nda, toplum polisinin; saldırısına uğradılar; fakat, metanetle karşı koydular ve Eczacılık Fakültesinin içine kadar giren polisi, geri püskürttüler. Daha sonra Üniversite bahçesinde toplanan gençler, Ata'nın anıtı önünde saygı duruşunda bulundular ve o gece sabaha kadar, Üniversitede, meşalenin ışığında, Battal'ın cena-

Devrimci güçlerin karşısına çıkan TUSLOG otobüsü

zesi başında nöbet tuttular. TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Arslan da saygıya lâyık bir davranış göstererek, nöbete katıldı ve Aybar'ın suçlamaya bile yeltendiği gençlerin safında yer aldı.

Bütün yurtseverler; işçiler, köylüler, öğrenciler, öğretmenler ve subaylar, emperyalizme ve onun silâhlandırdığı irticaa karşı, Milli Kurtuluş Cephesinde saf tutuyorlar

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu İstanbul Bölge Yürütme Kurulu, İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği, İstnabul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademileri Öğrenci Birliği, İstanbul Üniverstiesi Talebe Birliği, İTÜ Teknik Okul Öğrenci Birliği, Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu İstanbul Sekreterliği, Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı, Türk Edebiyatçılar Birliği, Türkiye Kadınlar Birliği, Mimarlar Odası İstanbul Şubesi ve daha birçok yurtsever kuruluş, bildiriler yayınlayarak emperyalizmi ve irticaı şiddetle lânetlediler. Yine yurtsever subaylarımız Mustafa Kemal'e yaraşan bir davranışla, mert ve erkek seslerini dile getiren bildirileriyle Millî Kurtuluş cephesinde saf tuttular.

16 Aralık Salı günü, İstanbul Üniversitesinde düzenlenen toplantıya binlerce yüksek okul öğrencisi, liseli, askerî öğrenci, öğretmen, işçi ve subay katıldı. Devrimci Gençlik Federasyonu İstanbul Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Cihan Alptekin, **«Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerin düzenlediği bütün tertiplere rağmen, ne pahasına olursa olsun, İkinci Kurtuluş Savaşımız başarıya ulaşacaktır.»** dedi. Çılgınca alkışlar ve sevgi gösterileri arasında konuşmaya başlayan emekli binbaşı Hasan Özgür, gençlere, **«Hepiniz birer Atatürk'sünüz, Atatürk'ün, Türkiye Cumhuriyetini ve istiklâlini sizlere emanet etmekle haklı olduğunu defalarca isbat ettiniz. Hepinizi sevgiyle kucaklarım, yavrularım,»** diyordu. Battal'ın anası kısa ve özlü bir tel göndermişti gençliğe: **«Battal öldü, zafer sizindir evlâtlarım.»** Bir öğretmenin konuşması **«Bağımsızlık mücadelemizde öğretmenler kendilerine düşeni yapacaktır»** diye devam ediyor; bir işçinin konuşması **«İşçiler sizlerle beraberdir. Yaşasın bağımsız Türkiye»** diye bitiyordu.

Daha sonra gençler, devrimci mücadeleyi yılmadan yürütecеklerine dair hep bir ağızdan andiçtiler. Ve İstanbul'un bütün Üniversite ve Yüksek Okullarında süresiz boykota karar verdiler. Aynı saatlerde Ankara Üniversiteleri nin öğrencileri de süresiz boykot kararı alıyorlardı.

İstanbul Üniversitesindeki toplantıdan sonra, şehit Battal'ın tabutu, kavga arkadaşlarının elleri üzerinde Sirkeci araba vapuruna kadar götürüldü. Binlerce öğrenci, öğretmen, işçi ve subay düzgün sıralar halinde Hürriyet Alanı'ndan Sirkeciye doğru sessiz bir sel gibi aktı. Halkın büyük heyecan ve saygı ile izlediği yürüyüş ilerledikçe kalabalıklaşıyordu. Battal, çiçekler arasındaki yerine konduğu zaman, Sirkeci meydanında binlerce insan ve vasıtadan çıt çıkmıyordu. Araba vapurunun uzun ve acı sireni, millî heyecanı ve kabaran devrimci öfkeyi, başları önlerinde ve yumrukları havada binlerce yurtseverin yüreğine bir kere daha perçinliyordu. İstanbul, bir ulusun bağımsızlık yolundaki sarsılmaz azminin açığa çıktığı, birinci kurtuluş mücadelesi günlerine benzeyen bir günü daha yaşıyordu. Binlerce yurtsever teker teker şehit Battal'ın önünden geçtiler ve Taksim yönünde yürüyüşe devam ettiler.

Yol boyunca **«Kahrolsun Amerika», «Bağımsız Türkiye», Devrimciler elele, Millî Cephede»** sesleriyle ilerliyen topluluk halk tarafından coşkunlukla alkışlanıyordu. Daha bir kaç gün önce, Amerika uşaklarının saldırısı karşısında yalnız sanılan bu gençliği bütün halkla beraber çelik bir yumruk gibi birleştiren bu kuvvet neydi? Bu kuvvet, işçisi, köylüsü, aydınıyla dünyada ilk defa kurtuluş savaşını başarmış bir ulusun bağımsızlık azmiydi. Bu kuvvet, kanla sulanmış bir millî kurtuluşçuluğun, Mustafa Kemalciliğin yok edilmek istenmesine karşı Türkiye halkının haklı tepkisiydi.

Yağmur altında Taksim'e kadar yürüyen 25 bin yurtsever orada, Atanın anıtı önünde, «bağımsızlık ... içiyordu.

İstanbul'dan eller üzerinde uğurlanan Battal'ın cenazesi Ankara'ya sokulmadı. İşbirlikçi iktidar, gençliğin Ankara'da düzenliyeceği yeni bir törenden korkuyordu. Battal, 17 Aralık akşamı, memleketi Malatya'ya iletildi. Önce evine, sonra da Türkiye Öğretmenler Sendikası'na götürüldü. O gece sabaha kadar başında nöbet tutuldu. Sabahleyin Ata'nın anıtı önünde köylüsü ve kentlisiyle binlerce Malatyalı'nın katıldığı bir törenden sonra, Malatya'nın Turan Emeksiz'den sonra ikinci şehidi olan Battal, omuzlar sıkılı olduğu halde şehitliğe taşındı.

Böylece devrimci saflardan bir yiğit asker daha eksildi.

Battal, ölmeden önce «BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEZ» dedi.

«BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEYECEĞİNİ» bizlere, hayatını vererek öğretti Battal.

Millî Kurtuluş şehitlerimizin anısına lâyık olacağız

Millî Kurtuluş Şehitlerimizin anısına lâyık olmak için, bağımsızlık ve demokrasi yolundaki mücadelemizden bir an bile geri durmayalım, yılgınlığa düşmeyelim, gerektiğinde Battal gibi yiğitçe ölmekte en ufak bir tereddüt göstermiyelim.

Millî Kurtuluş şehitlerimizin anısına lâyık olmak için, mücadelemizi, en doğru yollardan, devrimci mücadeleler tarihinin bize öğrettiği yollardan yürütelim. Bizleri kitlelerden tecrit ederek kavgamızı sekteye uğratacak bireyci çıkışlara ve küçük-burjuva kahramanlıklarına kapılmayalım.

Millî Kurtuluş Şehitlerimizin anısına lâyık olmak için, bütün iğrençliklerini, pisliklerini gittikçe ortaya dökmeye başlayan emperyalizme ve uşaklarına karşı, geniş kitleleri harekete geçirelim. Saflarımızı genişletip çelikleştirelim. Millî Kurtuluş Mücadelemizi bütün Türkiye halkına maledelim.

İlkemiz Halk Savaşı olsun.

Yaşasın Millî Kurtuluş Şehitlerimizin devrimci anıları!

Yaşasın Millî Kurtuluş Cephemiz.

Kahrolsun emperyalizm ve irtica.

Yaşasın emperyalizme karşı savaşan bütün dünya halkları!

Milli demokratik de

Proletaryanı

Oportünizmin millî burjuvazi konusundaki görüşü çok tutarsız ve değişiktir. Emek Dergisinde, Selik; Millî Demokratik Devrim broşürünü eleştirirken millî burjuvazi konusunda oportünizmin aynı tutarsızlığını ortaya koymaktadır. Selik millî burjuvazi konusunda bir karara varamamıştır. Selik'e göre millî burjuvazi mevcuttur. Ancak, bu konudaki görüşü şu dört ayrı çelişik noktada toplanmaktadır: 1 — Millî burjuvazi emperyalizme karşı çıkamaz. 2 — Millî burjuvazinin anti-emperyalist güçler arasında yer alması çok zayıf bir ihtimal olsa da söz konusu olabilir. 3 — Millî burjuvazinin anti-emperyalist bir güç olarak değerlendirilmesi doğrudur. 4 — Bu sınıfın devrimci güçler arasında yer alması üzerine, kendisine karşı takınılan tavrın belli bir etkisi olacaktır. Bir beşinci husus olarak da anti-emperyalist mücadele kazanıldıktan sonra da millî burjuvaziyle ittifak ve millî burjuvaziye karşı mücadelenin uygun şekillerini bulmaktan söz ediyor.

Nerden nereye Selik önce şu-

na karar versin, millî burjuvazi anti-emperyalist nitelik taşır mı, taşımaz mı? Bizim görüşümüz açıktır. Millî burjuvazi ancak güçlü bir halk hareketi tarihsel gelişime damgasını vurduğu zaman, bir süre için de olsa devrimci güçler arasında yer alabilir. Bu, anti-emperyalist mücadelenin ancak belli bir aşamasında mümkün olur. Millî burjuvazi kendisini uluslararası sermayenin kontrolü altından kurtaramaz. Bu nedenle, millî burjuvazi uzun süre devrimci hareketin içinde değil, karşısında bile yer alabilir. Devrimci hareketin stratejisinde millî burjuvazinin gücü ihmal edilemez. Ama, bu millî burjuvazinin anti-emperyalist güçler içinde kesin yerini alacağı da demek değildir. Yapılacak şey, millî burjuvaziyi devrimci hareketin belli bir aşamasında en azından tarafsızlaştırabilmektir.

Oysa Selik, bütün bu söylenenleri anlamadan bir takım kendine göre sonuçlar çıkarıyor. Biz, proletarya mücadelesinin varlık nedenini inkar ediyormuşuz. Proletarya ile millî burjuvazinin somut hedefler üzerinde ittifakı aynı zamanda millî burjuvazi ile mücadele zorunluğunu kaldırır demişiz. Selik herhalde marksistleri trafik memuru sanıyor. Marksistler sınıf tahlillerini objektif gerçeklere dayandırırlar. Tarihin belli dönemlerinde bazı sınıfların mücadelelerini «geç» bazılarına «dur» diyeceksin! Sınıf mücadelelerini var veya yok edeceksin. Millî demokratik devrim döneminde işçi sınıfı ile kapitalistler arasındaki mücadeleye kırmızı ışık yakacaksın sosyalist devrim döneminde yeşil ışık yakacaksın. Bu saçmasapandır. Marksistler bilir ki, kapitaizmin doğuşu işçi sınıfını doğurmuştur ve bu doğuş sınıf mücadelesini de beraber getirmiştir. Nerede kapitalizm var ise orada işçi sınıfı da vardır. Aynı zamanda orada işçi sınıfının sınıf mücadelesi de vardır. Ve bu mücadele kapitalizme karşı bir mücadeledir. Bu işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki objektif çelişkinin getirdiği bir gerçektir. Türkiyede bir kapitalist sınıf var ise ki, varlığı muhakkaktır, İşçi sınıfı da objektif olarak vardır ve kapitalizme karşı mücadele etmektedir. Millî demokratik devrim döneminde de kapitalizm kökünden sökülüp atılamayacağı için bu mücadele mevcuttur. Ancak işçi sınıfının sınıf mücadelesinin varlığı, atılacak devrimci adımının anti-kapitalist mücadele olması demek değildir. Çünkü mücadelenin genel gelişimi, kapitalizme karşı mücadeleye yönelmemiştir.

Sosyalistler işçi sınıfının parçasıdır. Bugün sosyalistler neden millî demokratik devrim önümüzdeki ilk aşamadır diyor? Çünkü sosyalist Türkiyenin kurulması işi, sosyalistlerin asıl hedefidir. Ama,

devrimci teorinin ışığında somut tahlilinden hareket ederek diyoruz ki, Türkiye'nin sosyalizme giden yolu millî demokratik devrim mücadelesinden, millî kurtuluş savaşından geçer. Sosyalistler sosyalizm uğruna mücadele etkileri için dir ki, Türkiye halkları için millî demokratik devrim stratejisini tesbit etmişlerdir. Burdan açıkça anlaşılması gereken nokta, sosyalistlerin anti-kapitalist mücadele bayrağını açmalarının sosyalist Türkiyenin kurulmasını geciktireceği gerçeğidir. Emperyalizmin kovulması gibi gerçeklere aykırı bir hayal peşinde işçi sınıfını ve onun en yakın müttefiklerini sürüklemek, devrimci hedefi saptırmak ve baş düşmanı olan emperyalizmi ikinci plana itmek demektir. Baş düşman emperyalizmin ülkeden tam olarak süpürülmesi sağlanmadan, ülkenin bağımsız ve demokratik bir ülke durumuna getirilmesi gö-

revi başarılmadan, sosyalizmi bağımlı bir ülkede düşünebilmek emperyalizmin vesayeti altında bir sosyalizmi önermek demektir. Bu oportünizmin Türkiyeye has yeni biçimlerinden biridir. Baş düşmanı tesbit eden ve buna karşı olan bütün sınıf ve tabakaları millî bir cephede toplamayı amaç edinen sosyalistlerin esas görevi elbette ki, sosyalizm uğruna mücadeledir. Ama sosyalistler ortak düşmana karşı bir cephede toplanan bütün sınıf ve tabakaların objektif hedefinin sosyalizm olmadığını bildikleri için, ortak düşmana karşı mücadelede azami hedeflerini değil, asgari hedeflerini, yani millî demokratik devrim hedeflerini koymuşlardır. Bu sınıf ve tabakalara anti-kapitalist hedeflerin konmayışı sosyalistlerin sosyalizm uğruna mücadelelerinin bir gereğidir. Ve Selik bunu asla kavrayamamaktadır.

*

Selik broşürün küçük-burjuvazi konusundaki görüşlerini, bilimsel sosyalist tahlilden uzak sayıyor. Ona göre küçük-burjuvazinin «aşağı - orta - sınıf bölüğü» yani «küçük imalâtçı, dükkâncı, zanaatçı, köylü bütün bunlar» devrimci değil «tutucudurlar», «yukarı orta sınıf» ise, hedefi büyük burjuva haline gelmek olan, toprak ve ser-

Mehmet Selik'in ya

Geçen hafta içinde İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinde Mao Tse Tung'un «Yeni Demokrasi» adlı kitabı hakkında açılmış olan dâvaya bakıldı. Bu dâva ilginç bir safhaya gelmiş bulunmaktadır.

Sosyal Yayınlar Yayınevi sahibi Enver Aytekin'in avukatı Ziya Nur, kitabın Mihri Belli tarafından çevrildiğini ve Mehmet Doğu müstear adının Belli'ye ait olduğunu ispat eden bir delili mahkemeye sunacağını iddia etmiş ve şöyle demiştir:

«Siyasal Bilgiler Fakültesi Doçentlerinden Mehmet Selik, Emek dergisinde Mihri Belli aleyhinde yazdığı bir yazı serisinde dâva konusu «Yeni Demokrasi» kitabında mütercim olarak görünen Mehmet Doğu'nun sanık Mihri Belli olduğunu ve bu adı Belli'nin müstear isim olarak kullandığını yazmıştır.

Mihri Belli, Mehmet Selik'in bu yazdıklarını tekzib etmemiş ve böylelikle Mehmet Doğu adının kendisine ait olduğunu zımnen kabul etmiştir. Emek dergisinin söz konusu sayılarını sanık Belli aleyhine delil olarak Mahkemeye sunacağız...»

Bu iddia karşısında Mihri Belli, söz alarak şunları söylemiştir: **«Mehmet Doğu benim müstear adım değildir. Mehmet Selik'in yazısını tekzip etmemiş olmam doğruluğunun kanıtı sayılamaz. Basında sık sık aleyhimize yazılar çıkıyor.** (Hem sağcı gazetelerde, hem oportünist dergilerde). **Bunların hepsini tekzip etmeğe kalkarsak, işimizi, gücümüzü bırakmamız gerekecek. Aytekin'in avukatının Emek dergisindeki Mehmet Selik'in yazılarını aleyhimde delil olarak göstermesi bir bakıma isabet oldu. Enver Aytekin burada dâva konusu kitabın el yazılı çevirisini hiç bir değişiklik yapmadan, olduğu gibi bastırıp yayınladığını söylemiştir. Oysa Emek dergisi yazıları bizim çevirilerden bazı kısımları çıkardığımızı iddia et-**

evrim mücadelesi ın davasıdır

Seyhan Erdoğdu

maye sahipleridir. Selik bu görüşleri Marx'a dayandırıyor ve bunu yaparken marksizmin özünü de anlamadığını gösteriyor. Tarihin belli dönemlerinde, belli somut şartlarda atılacak devrimci adımlar vardır, ve her kim bu devrimci adıma katılmaktaysa o devrimcidir. Küçük burjuvazi sürekli olarak eriyen ara bir sınıf niteliğindedir. Bu nedenle bu sınıfın çeşitli kesim ve tabakaları arasında değişik nitelik gösteren eğilimler vardır. Küçük burjuvazinin bir kesimi feodaliteden tam olarak arınmamış iken, bir kesimi de burjuvaziye daha yakındır. Burjuva devrimleri döneminde küçük burjuvazinin feodaliteye yakın kesimi tutucu bir nitelik gösterdiği halde, burjuvaziye yakın kesimi ilerici bir nitelik göstermiştir. Öte yandan, küçük-burjuvazinin sürekli olarak mülksüzleşen kesimi proletaryaya daha yakındır. Marx, bu konudaki tahlillerini bu gerçeklere dayandırmıştır. Manifest'e Marx'ın bu konudaki görüşleri açık seçiktir.

Bugünün Türkiyesinde, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı millî demoratik devrim mücadelesine her kim katılıyorsa, o devrimcidir, çünkü, Türkiye toplumunu ileri götürecek bir adıma katkıda bulunmaktadır. Bugünün Türkiyesinde, hangi sınıf ve tabakalar emperyalizme karşı mücadeleye katılmanın objektif şartlarını taşıyorlarsa, onlar görünüşte devrimci olmasalar bile, özünde devrimci nitelik taşıyor demektir. Bu devrimci nitelikleri, emperyalizmle olan objektif uzlaşmazlıkları ölçüsünde artar. Türkiye'de üretim güçlerinin gelişimi engelleyen güçler, emperyalizmin ve ortakları, ve onların hakimiyetinde olan üretim ilişkileridir. Türkiye'de küçük - burjuvazi - bütün kesimleri dahil - emperyalizm ve ortaklarına karşı çıkar çatışması içinde bulunmaktadırlar. Ve bu ölçüde devrimcidir.

ler. Bu kesimleri de apaçık sıralayalım. Az topraklı (kısmen yarı proleter olanlar vardır), ve orta topraklı köylüler, küçük esnaf ve zanaatkârlar, küçük-burjuva bürokrasisi.

Bu konuya bir daha dönelim: Marx'ın küçük burjuvazinin belli kesimlerini gerici ve tutucu olarak nitelemesi doğrudur. Zira bunlar, kapitalizm geliştikçe, proleterleşmektedirler. Ve proleterleşmeye karşı mücadele etmeleri de tarihsel açıdan gerici bir tutumdur. O halde, biz küçük burjuvazinin devrimci niteliğinden söz ederken, onların bu gerici niteliğini inkâr mı etmiş oluyoruz? Hiç de değil. Mao, Çin toplumundaki sınıfları tahlil ederken mülk sahibi köylülerin, usta zanatçıların, küçük aydınların, ortakçı köylülerin, fakir köylülerin, küçük zanaatçıların çırakların ve gezginci esnafın devrimci niteliklerinden söz eder. Bu konudaki elindeki kıstas ise, küçük-burjuva ve yarı-proleter tabakala rın devrime karşı objektif olarak takınmaları muhtemel tutumlarıdır. Örneğin ortakçı köylülerin toprak talepleri ve gitgide düşen

hayat şartlarına karşı, proleterleşmeye karşı mücadeleleri bir bakıma gerçekten tutuculuk ve gericiliktir. Fakat, Çin'deki devrimci adıma atılmaları da devrimciliktir.

Selik küçük - burjuvazi üzerinde Marx'ın görüşlerinin mekanik bir yorumunu yapıp, Türkiye'de küçük - burjuvazinin çeşitli kesimleri üzerine somut hiç bir sonuca ulaşmıyor. Türkiye'deki devrimci mücadele de bunların yeri neresidir? Sosyalistlerin bu kesimlere karşı tutumu nedir? Bu sorulara cevap vermiyor. Küçük-burjuvazinin nüfus içinde büyük ağırlığı teşkil ettiği Türkiye gibi bir ülkede bu sınıf tahlili, devrimci niteliklerinin doğru tesbit edilmesi, sosyalistlerin bu sınıfa karşı tutumu büyük büyük önem taşır. Bizce küçük-burjuvazinin bütün kesimleri millî demokratik devrime opjektif olarak katılabilirler. Bu devrimci nitelikleri, maddi hayat şartlarının bozulması oranında artar. Görevimiz, küçük-burjuvaziye siyasî bilinç vermek, demokratik mücadelelerini desteklemek ve küçük-burjuvazinin millî ve demokratik mücadelesini işçi sınıfının devrimci öncülüğünde yürütülmesini sağlamaktadır.

Gelelim, emperyalizm - ağa - komprador üçlüsünün sözcüğünü ve uşaklığını yapan «Amerikancı bürokratlara», Örneğin çoğunluğu «serbest meslek sahibi» olan «AP»

li parlamanterlere, şirket müdürlerine, gerici aydınlara, gazeteci vs ye. Bunlar Selik'in sandığı gibi küçük - burjuvaziye dahil değil, doğrudan doğruya işbirlikçi burjuvaziye dahildir. Nasıl ki bir sosyalist, üretim süreci içinde, işçi olmadan da, işçi sınfının bir parçasıdır, bir «bürokrat» da üretim süreci içinde, olsa da olmasa da, emperyalizm - işbirlikçi - burjuva ortaklığının bir parçası olabilir. Bunları küçük - burjuvazi içinde asla mütalaâ etmemek gerekir. Yerleri düşman saflarıdır. Selik'in memur-proleter adını verdiği küçük - bürokratlar, küçük - memurlar, ilkokul, ortaokul, lise öğretmenleri öğrenciler ilerici aydınlar vs küçük-burjuva sınıfındadırlar ve millî demokratik devrim mücadelesinde dost sayılırlar.

Selik broşürün işçi ve köylü emekçi sınıflara, sınıf olarak hemen

hiç bir görev tanımadığını iddia ediyor. Bu iddiaya cevap olarak, broşürden sadece şu cümleleri aktaralım: **Gerek demokratik devrim aşamasında gerekse onu izle.**

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

azıları ihbar sayıldı

mektedirler. Gerçekten dâva konusu çeviri kitapta Atatürk'e ait bir pasaj bulunmamaktadır.

"Yeni Demokrasi" broşürü 19?4 yılında biz Askerî Cezaevindeyken şimdi ölmüş bulunan arkadaşımız Ferit Teksoy tarafından çevrilmiştir. Ferit Teksoy'un, bizim için çok ilginç olan bu pasajı atlamış olduğunu hiç sanmıyorum. Dosyadaki el yazısı, çevirinin hem yayınlanan kitapla, hem Fransızcasıyla bilirkişi tarafından karşılaştırılmasını talep ediyorum. Bu karşılaştırma sonucunda Aytekin'in huzurdaki beyanının doğru olup olmadığı anlaşılacaktır.»

Biz de ekleyelim ki, böyle bir karşılaştırma sonucunda Emek dergisi yazarları dahil, oportünistlerin, çevirilerden hiç değilse bu kitaptan kasıtlı çıkartmalar yapıldığı yolundaki isnatlarının aslı olup olmadı da anlaşılacaktır.

Bilindiği gibi Mihri Belli aleyhinde İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesinde de (İlhan Selçuk ve Vahap Erdoğdu ile birlikte) 142. maddeyi ihlâlden bir dâva açılmış bulunmaktadır.

Ve gene bilindiği gibi bu dâva Behice Boran'ın Belli ile Selçuk'u bir açık oturumda **"silâhlı ayaklanmadan yana ihtilâlci"** olarak ihbarı üzerine açılmıştır. Bu sefer de bir başka dâvada Boran'ın kafadarı Mehmet Selik, ihbar niteliğinde yazılarından ötürü, Belli'ye karşı tanık gösterilmiştir.

İşte oportünistlerimizin yürekler acısı hali.

yecek olan sosyalist devrimde, proletaryanın en devrimci sınıf olarak devrimci çizgiyi sonuna kadar izlemesi, ve tarihsel gelişmeye damgasını vurması mukadderdir.» (Millî Demokratik Devrim Broşürü sayfa 17)

Selik'in belli bir bütünlüğü olmayan ve ne dediği fazlaca anlaşılmayan tezatlarla dolu yazısında değinilecek noktalar bunlar.

Selik, millî demokratik devrim broşürünü eleştirme işine girişmenin ciddî bir iş olduğunu kavramalıydı. Ve sonra, düşünmeliydi: Türkiye'nin önündeki devrimci

mücadelesinin aşamasında broşürde düşman olarak tesbit edilen sınıf ve tabakalar doğru tesbit edilmiş midir? Bu düşmanlara karşı mücadele edecek güçler doğru tesbit edilmiş midir? Buna cevabı evet ise, (ki evettir) gene düşünmeliydi, bu güçlerin bu düşmna karşı olan mücadelesine ne ad verilebilir? Tarihte bu mücadelelere ne ad verilmiştir? Bu mücadele millî kurtuluş mücadelesi, millî demokratik devrim mücadelesi değil midir?

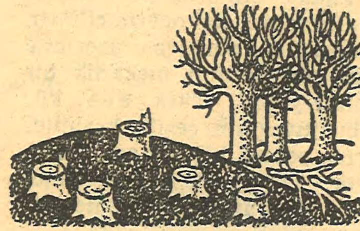
Selik eğer broşürün özünü kavramış olsaydı, bu soruları düşünürken, doğru cevabını da verecekti. Ama o, başta bu özü farkında olmadan kabul etmiş ve sonunda ille de anti-kapitalist mücadele deyip çıkmıştır.

Selik'in yazısının belli bir fikri bütünlüğü olmadığı için ulaştığı sonuçlar da anlam taşımıyor. Örneğin, işbirlikçi-burjuvazinin mahiyeti üzerinde broşürün görüşleri doğrudur diyor ve sonra da sonuç kısmında işbirlikçi sermaye sınıfının ekonomik ve politik gücünün artması emperyalizmden bağımsız bir oluşumdur diyor. «İşbirlikçi sermaye» teriminin başındaki «işbirlikçi» terimini Selik ne sanıyor? Sermayenin işbirlikçi niteliğini hangi güçler getirmiştir? Bir başka toplumsal güçle işbirliği yapmadan, sermaye işbirlikçi olamaz. Bu güç uluslararası sermayedir. Türkiye'de ve dünyanın her yerinde işbirlikçi sermaye emperyalizmle işbirliği sonunda doğmuştur. Emperyalizm işbirlikçi sermayenin ebesidir. Türkiye'de kemalist devrimin kapitalistleşme çabası başında, devlet eliyle millî burjuva yaratmak gelmişti. Asker-sivil-bürokrat kadrolardan bu ticaret ve sanayi burjuvasi saflarına epeyce transfer oldu. Ve ne zaman ki, Amerikan emperyalizmi (özellikle 1946 ve sonrası) Türkiye'ye el attı, işte o zaman gerek bu ticaret ve sanayi burjuvazisinden, gerek toprak ağalarından gerekse de bürokrat kesiminden bir işbirlikçi sermayeler grubu yaratıldı. Beslendi ve büyütüldü.

Selik'in bir diğer ulaştığı sonuç ta şu «Türkiye'nin emperyalizme açılması sorumluluğu işçi ve köylü emekçi sınıflar (ve bir kısım aydınlar dışında) diğer bütün sınıf ve tabakaların hepsinin sırtındadır.» Selik objektif gerçeği suçlama vesilesi sayıyor. Eğer Selik man tığını kullnırsa, işçi ve köylü emekçileri de «sorumlu» tutarız. Neden örgütlenip de bu gidişe dur demediler diye idealist bir soru sorarız. Oysa ki, tarihsel gerçekler suçlamalarla tahlil edilemez. Türkiye'nin yeniden emperyalizmin kucağına düşmesinin sebebi küçükburjuva milliyetçiliğinin öncülüğünde verilen anti-emperyalist ve demokratik mücadelenin kesin ve kalıcı zaferlere ulaşamaması objektif gerçeğidir. Türkiye için o zaman da bugün de iki yol vardı. Ya emperyalist sistem içinde kalmak, ya sosyalist sisteme geçmek. Bağımsız kapitalist bir ülke olmak treni çoktan kaçmıştır. Onun içindir ki, millî demokratik devrim mücadelesi dünya proleter devrimlerinin bir parçasıdır. Onun içindir ki, sosyalistlerin millî demokratik dev rimlerinin bir parçasıdır. Onun içindir ki, sosyalistlerin millî demokratik devrim mücadelesinde millî cephenin kurulması göreviyle işçi sınıfının örgütlenmesi bilinçlenmesi görevi başbaşa yürür.

Selik, Türkiye'nin emperyalist bağlardan kurtulması ancak sosyalist devrimi başaracak emekçi sınıfların yapacağı iştir diyor. Anti-emperyalist mücadelede ana kuvvet işçi sınıfı ve topraksız az topraklı fakir köylü kitleleridir. Ancak bu mücadeleye küçük-burjuvazinin diğer kesimleri de orta köylü, esnaf, zanaatkârlar asker-sivil aydın vs. de objektif olarak katılacaklardır. Bu mücadele emperyalizmle çelişkisi olan bütün sınıf ve tabakaların mücadelesidir. Proleter ve yarı proleter kitleler bu ortak mücadeleyi, Selik'in düşündüğü gibi sadece kendileri değil, bütün millî sınıf ve tabakalarla birlikte yürüteceklerdir. Bunun tersini önermek, millî kurtuluş cephesi saflarını zayıflatmak, emperyalizmin ekmeğine yağ sürmek, sosyalist Türkiyenin kurulmasını geciktirmek demektir.

Millî Eğitim Bakanına açık mektup

Sayın Bakan,

13 ve 14 Aralık günleri Türkiye radyolarından yayınlanan pek «pathétique» demecinizi dinledim. TRT Kanununun adaletsiz bir hükmünün verdiği yetkiye dayanarak tek taraflı olarak kamu oyuna empoze etmeye kalktığınız gö rüşünüze ve tehditlerinize, müsaade ederseniz, bu yurdun sorunları üzerinde söz sahibi olan bir vatandaş sıfatiyle, yine kamu oyu önünde (biraz daha küçük bir kısmı da olsa), cevap vermek istiyorum. Sanırım bu hareketimin Personel Kanununa, Basın Kanununa, Cemiyetler Kanununa, Ceza Kanununa ve ANAYASA'ya aykırı bir yönü yoktur!

Önce şunu söyleyim ki, bahis konusu konuşmanızda, çürümüş ve çöküş halinde bir düzenin bahtsız temsilcilerinin telâşını ve ecele faydası olmayan korkusunu sezdim...

Konuşmanızda öğretmenleri kanunlara saygılı olmaya davet ediyor ve boykotun kanuna aykırı olduğunu söyleyerek onları kanunî müeyyidelerle tehdit ediyor, «sonra sizi ben bile kurtaramam» diyorsunuz. Şimdi sizden içtenlikle soruyorum, sayın Bakan:

Atatürk düşmanı ve uygarlık düşmanı karşı-devrimcilerin çabaları sayesinde, emperyalizmin tem silcileri ile işbirlikçiler için bir cennet, emekçi halkımız için bir cehennem haline gelmiş olan yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde gerçek bir burjuva demokrasisinin kötü bir müsveddesi olan sahte bir Filipin tipi demokrasi uygulanırken;

Egemen sınıfların ve temsilcilerinin kışkırttığı ve desteklediği irtica cinayet üstüne cinayet işler ve sorumlular buna seyirci kalırken;

Amerikan emperyalizmi milletimizin kanını bir mutlu azınlık hariç- sülük gibi emerken, bütün yer üstü ve yer altı servetlerimiz yabancılara peşkeş çekilirken;

Ekonomik ve dış politikamız milletimizin kendi öz çıkarlarına göre değil, yabancıların ve özellikle dünya halklarının en büyük ve amansız düşmanı olan Amerikan emperyalizminin çıkarlarına göre saptanırken;

Emekçi halkımız, her türlü sosyal güvenlikten yoksun bir halde, günden güne artan hayat pahalılığının pençesinde inim inim inlerken;

60 000 öğretmenimiz 450 lira aylıkla boğaz tokluğuna çalıştırılır ve zaman zaman bu gülünç parayı bile vaktinde alamazken;

Ama öte yandan, üç milyarlık boğaz köprüleri projeleri ve bütçeden özel teşebbüse aktarılan yüz milyonlarla sosyal adalet ve dengeli kalkınma ilkeleri göz göre göre çiğnenip servetlere servet, yoksulluklara yoksulluk katılırken;

Barış gönüllüleri ve yabancı uzmanlarla millî eğitimimiz yozlaştırılır, kontrolsüz Kuran kursları ve lâikliğe aykırı İmam Hatip Okulları ve din dersleriyle genç kuşaklarımızın hurafelerle beyni yıkanır, Atatürk ve çağdaş uygarlık düşmanlığına, obskürantizme ortam hazırlanırken;

18 milyon köyümüz ve 2 milyon çocuğumuz okulsuz ve nüfusumuzun yarısından fazlası alfabesizken;

Kotarılan Anayasa tâdilleri ile vatan hainleri affedilir, fakat namuslu solcu, yani halktan ve emekten yana aydınlar faşist kanun maddelerine dayanılarak zindanlarda çürütülürken;

Dünyaca tanınmış Mahmut Makal'larımız, Fakir Baykurt'larımız, ve Behzat Ay, Tevfik Yılmaz, Yusuf Korkut, Hüseyin Akşit, Ömer Serin, Özer Yıldırım, vb. vb. vb. gibi yüzlerce pırıl pırıl, Atatürkçü, toplumcu ve devrimci, ülkücü öğretmenlerimiz insafsızca kıyılır veya istifaya zorlanırken;

DANIŞTAY KARARLARI UYGULANMAZKEN;

Devrimci Cumhuriyet Savcıları öldürmeye teşebbüs eden egemen sınıf köpekleri caniler yakalanmazken;

Ve bunlar gibi daha nice nice, sayılmakla bitip tükenmez haksızlıklar, adaletsizlikler toplumumuzu kemirirken;

Siz hangi kanundan, hangi demokrasiden bahsediyorsunuz, sayın Bakan?

Günden güne bilinçlenen ve güçlenen yurtsever öğretmenlerimiz elbette radyolardan kendilerine hitab eden sesin kimin sesi olduğunu anlayacaklar ve boykotlarına yiğitçe devam edecekler, tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye yaratmak amacına yönelen ve bütün millîci güçleri sinesinde toplayan büyük kavgaya bu suretle güçlü bir katkıda bulunacaklardır. Çünkü mevcut koşullar içinde, boykot kanuna aykırı bir hareket olmak şöyle dursun, tam tersine, Anayasamızın ve büyük Atatürk'ün direktiflerinin emrettiği kutsal bir direnişten, devrimci bir görevin yerine getirilmesinden ve tüm emekçi halkımız adına kahramanca bir şahlanıştan başka bir şey değildir.

Bunu böylece bilin, ve öğretmenlere tehditler savuracağınıza hiç değilse onların ve millî eğitim dâvamızın sorunlarına çare bulmaya çalışın, ve bu düzen içinde buna imkân bulamadığınız takdirde, ve tarihe ve milletimize karşı büyük bir sorumluluk ve vebalin yükünü taşımak istemediğiniz takdirde bir an önce görevinizden istifa edin.

Saygılarımla,

Şiar Yalçın
Cumhuriyet Savcısı

Genel öğretmen boykotunun ön değerlendirilmesi

Fakir BAYKURT
Kenan KELEŞ

Basın ve Yayın Organlarına:

Örgütlerimizin 15 Aralık'ta başlattığı dört günlük genel öğretmen boykotu dün bitmiştir.

TÖS ve İLKSEN olarak biz iki öğretmen örgütü, 10 Aralık'ta basına verdiğimiz bildirilerle isteklerimizi kamu oyuna ve hükümete birer kere daha duyurduk. Sorumlu hükümet yetkilileriyle, bu bildirilerde belirtilen ölçüler içinde görüşmeye hazır olduğumuzu açıkladık. Fakat hükümet önerdiğimiz biçimde bizimle görüşme yolunu tutmadı ve isteklerimizi kabule yanaşmadı. Bu tek doğru yolu izlemek yerine, birçoğu 27 Mayıs Anayasasından önce yürürlüğe konmuş hatta ta Osmanlı döneminden kalmış olan kanun maddelerindeki ceza hükümlerini öne sürerek, öğretmenleri yıldırmak istemiş, bununla da kalmayıp TRT yayınlarına, anlaşılması güç bir gerekçeyle yasak koymuştur.

Boykotumuz sona erdikten bir gün sonra, bir çok öğretmen idari ve adlî kavuşturma altında bulunuyor. Fakat buna aldırmıyoruz. Anayasayı, Hükümet yetkililerinden çok iyi bilen bağımsız yargıçlarımıza inanıyoruz. Dört günlük boykot, öğretmenlerimiz ve ülkemiz için önemli kazançlarla sonuçlanmıştır. Bizi ilgilendiren de budur. Son dört gün içinde önemli politik ve idarî kayıplara uğrayan hükümet, sorunlarımıza zaptiye zorbalığı kafasıyla eğilmekten ister vazgeçsin ister vazgeçmesin, bugün, değilse yarın bu gerçekleri mutlaka kavrayacaktır. Bu gerçekleri kavrama ve gereğini yapma, hükümetin, millete karşı görevleri nin bir yanını meydana getirmektedir.

Boykotun genel Sonuçları Özetle Şunlardır:

1. Şu anda bütün Türkiye'de dikkatler öğretmen sorunları üstünde toplanmıştır. 10 Aralık'ta kamu oyuna açıklanan isteklerimiz halk yığınlarının bilincine de naşolunmuştur. Bu istekler, kısa bir süre sonra, karşı konması imkânsız kitlesel istekler olarak, dört günlük ihtar boykotumuzun hiç sayılacağı daha önemli ölçü ve biçimlerde tekrar tekrar ortaya çıkacaktır.

2. Boykotumuz ilk bakışta, sadece 156.000 kişilik bir öğretmen kitlesini ilgilendirir görünmektedir. Gerçekte ise, okul çağında çocuğu olan milyonlarca aileyi öncelikle, bunlar dışında kalanları da derece derece etkiliyen demokratik bir uyarma eylemidir genel öğretmen boykotu...

Dört gün boyunca Türkiye'de herkes, sendikalarımızın çizdiği çerçeve içinde temel eğitim sorunlarımızla ve bu sorunların sımsıkı bağlı olduğu genel yurt sorunlarıyla yakından ilgilenmiş, düşünmüş ve yeni bir tavır geliştirmiştir. Boykotumuz, İstanbul gibi büyük şehirlerden en uzak köylerimize kadar bütün toplumu saran kitlesel bir hareket, devrimci nitelikte bir kitle eğitimi olmuştur. Sadece bu eğitsel kazanç bile, okulların kapanmasıyla meydana gelen zorunlu zararı elli katıyla karşılayacak değerdedir.

3. Dört gün boyunca, özellikle köylerde çalışan meslektaşlarımız, çevreleriyle yoğun bir tartışma ve fikir alış verişi içinde bulunmuşlar; sorunlarımızı çevrelerinde en iyi biçimde anlatabilmek için tekrar tekrar düşünmek zorunda kalmışlar; bugüne kadar ağırlığı altında kendilerinin de ezildikleri maddî meslekî ve sosyal koşullar hakkında eksik almış olan bilgi ve bilinçlerini biraz daha geliştirmişlerdir.

Boykot süresince AP teşkilâtının ve onun kanat gerdiği gerici güçlerin halk üzerindeki kışkırtıcı çabalarına rağmen, olay çıkan yerlerde AP militanlarının dışında halktan olumsuz davranışların gelmemiş olması, temel eğitim ve yurt sorunlarıyla boykot hareketimiz konusunda öğretmenlerin çevrelerini uyarma görevinde şimdiye kadar gösterdikleri başarının açıkça ortaya çıkmış bir kanıtıdır. Başta köylülerimiz olduğu halde, halkımızla öğretmenlerimiz arasında derin uyumsuzluk ve ayrıklar bulunduğuna ilişkin görüşlerin yanlışlığı da anlaşılmıştır. Kısaca boykotumuz, öğretmenlerimize, çevreyle kaynaşma konusunda yeni deneyler ve bilgiler kazandırmıştır, ki bu da bizce çok önemlidir.

4. Dört günlük boykot boyunca öğrenciler de aktif olarak kendilerini yetiştiren öğretmenler safında yer almışlardır. Öğrencilerle öğretmenler arasında derin ayrılıklar bulunduğu iddiaları, öğrenci-öğretmen birliğinin canlı belirtileri önünde boşa çıkmıştır.

5. Boykotumuzun bize en önemli kazancı; öğretmenlerimizin ortak davalarını yürütme konusunda, birlikte hareket edebilme yetisidir. Bu konudaki gelişmeler, yer yer çok somut ve canlı görünümler içinde ortaya çıkmıştır. TÖS ve İLKSEN; boykot hareketi içinde birleşme ve egemen güçlerin öğretmen kitlesini bölme politikasını boşa çıkarma kararını aldıkları gibi, yurdun bir çok köşelerinde Milliyetçi Öğretmenler Derneği adındaki sözde milliyetçi ve besleme derneklerin tabelaları indirilmiş, kapıları kilitlenmiş, üyeleri örgütlerimize katılmaya başlamıştır. Boykotumuz, Millî Eğitim Bakanlığının öğretmen saflarında yürüttüğü bölücü çabaların iç yüzünü açığa çıkarmıştır. İskenderun'da TÖS, İLKSEN, Öğretmenler Derneği ve Milliyetçi Öğretmenler Derneği başkanları hükümetin şiddetine hep birlikte göğüs germişler ve hep birlik açığa alınmışlardır. Boykotumuz, öğretmen saflarını bölmek isteyenlerin çok işine yarayan bilinçsizlik ortamına geniş ölçüde son vermiştir. Boykot öncesi dönemde hiç bir örgüte girmeyen öğretmenler de örgütlenmenin değerini kavramışlar, yığınlar halinde örgütlenmeye başlamışlardır. Hareketimizin sendikasız öğretmenlerce de desteklenmiş olması en olumlu ve birleştirici sonuçlardan birisidir. Türkiye öğretmenlerinin büyük çoğunluğu, bundan böyle tek bir örgüt halinde etkinliklerini sürdüreceklerdir.

6. Dört günlük boykot, Türkiye'de öğretmenlerin yalnız olmadıklarını da ortaya çıkarmıştır. Hareketimiz, baştan sona bütün devrimci kuruluşlar tarafından en etkin biçimde desteklenmiştir. Orta ve Yüksek öğretimde öğrenciler «Destekleme Boykotları»yla hareketimize katılmışlar; Üniversite öğretim üyeleri, ilk ve orta öğretimdeki meslektaşlarının yanında yer almışlar; köylerden ve fabrikalardan binlerce destekleme telgrafı alınmış; asistanlar düzenledikleri fakülte boykotları ile hareketimize yardımcı olmuşlardır. Öğrenci velileri de çok değerli yardımlarını esirgememişler, Okul-Aile Birlikleri geniş ölçüde destekleyici çaba harcamışlardır. Türk-Persen, kamu kesiminde çalışanların dile getirdiği meslekî ve sosyal isteklerı anlamayanlara karşı bir genel memur boykotu yaptığı zaman bu noktayı daha iyi değerlendireceğiz. Yığın örgütlerinin yanında, toplumumuzun en etkin kurumu içinde boykotumuz çok olumlu yankılar yapmıştır. Haberlerimizin duyurulmasında TRT'nin uğradığı ilk gündeki baskı, öğretmenlerimizi haber siz bırakmıştır. Bu kanunsuz baskı önlendikten sonra TRT yeniden tarafsız bir tutum içinde görevini yapmıştır. İlerici basına boykotumuza gösterdiği ilgiden dolayı bütün öğretmenler teşekkür borçludurlar.

Boykotumuz, bütün ilerici ve devrimci güçleri olumlu ve etkin bir çalışma birliği ortamına kavuşturmuştur. Bütün devrimci güçlerin önemini kavramakta birleştiği Genel Öğretmen Boykotundan bu güçlerin çıkarmaları gereken çok değerli dersler bulunmaktadır.

7. Hükümetin tâ baştan beliren yanlış tutumu, somut sorunlarımıza belirli çözümler getirilmesini bugün için engellemiştir. Fakat kısa bir süre sonra, aynı hükümet, muhalefetin de desteğiyle bugün sırt döndüğü öğretmen isteklerinin, yarın daha büyük güçlerle ortaya atılmaması için, oylama ve ödünç verme politikasına sarılmak zorunda kalacaktır. Kısa zamanda görüşmeye yanaşmadığı isteklerimize, kendisi bakımından en kolay ve en olanalrından başlamak üzere yerine getirme yoluna girecektir. Ancak, biz bileceğiz ki, yakın gelecekte öğretmenlere birtakım kolaylıkların sağlanması, hükümetin öğretmenlerden yana geçtiği anlamına gelemez. Ve gene bileceğiz ki, hükümet bu yola girdiği takdirde, bunu, şimdi sona ermiş olan güçlü hareketimizin etkisiyle yapmış olacaktır.

Boykotumuz bitmiştir, ama devrimci meslek savaşımız bitmemiştir. Halkın ve bizim isteklerimiz ortadadır. Türkiye'nin temel eğitim sorunları, kamu personeli sendikacılığının önündeki antidemokratik engeller ortadadır. Hükümetin sorunlara iyi niyetle eğilemeşinden dolayı ortada kalan istekler, artık yalnız öğretmenlerin değil, dört günlük boykot hareketimizden sonra halkımızın ortak istekleri olmuştur. Halkımızın bilincine nakşolmuş olan bu isteklerin bundan böyle de en uygun anlatım biçimine kavuşması ve gerçekleşme yolunda hareketlere yol açması, «gerçek demokrasi»nin kaçınılmaz bir gereğidir.

Nasıl ki, dört günlük uyarma boykotumuz Anayasa çerçevesi için de demokratik bir anlatım biçimi olarak başlamış ve son bulmuşsa, ortada kalan ve halkımızın geniş kesimlerinin benimsediği isteklerimizin bundan sonra yol açacağı hareketlerimiz de, öyle, «gerçek demokrasi»nin gerekleri olacaktır. Bunu sorumlu hükümet ve onun sözcüleri kavramayabilir. Fakat bizce halkımızın anlamış olması daha önemli bir sonuçtur.

haklarında açılan tahkikat Öğretmenlerin mücadele azmini kıramaz

TÖS Genel Merkezi 19.12.1969 tarihinde bir bildiri yayınlayarak boykot sonrası durumu değerlendirmiştir.

GENEL ÖĞRETMEN BOYKOTUNUN SONUÇLARI ANAYASA MAHKEMESİNE GİDİYOR

Bütün Okullarda Derse Başladık: Bütün yurtta ve bütün okullarda uygulanan dört günlük genel öğretmen boykotunun sonunda, bu sabahtan itibaren dersler başlamıştır. Öğretmenlerimiz sendikal disipline tam olarak uymuşlar, bazı bölgelerde açıklanan «Süresiz boykot» istekleri, şimdilik, Genel Merkezlerin uygun bulacağı bir zamana ertelenmiştir. Genel Merkezlerimiz, Hükümetin ve Meclislerin, öğretmen sorunlarına hızla eğilmesini beklemektedir. Temsilcilerimizin görüşleri alınmak suretiyle, yurt sorunlarının bütünü içinde Eğitim ve Öğretmen sorunlarını çözecek kanunlar çıkarılmadığı takdirde, yeni boykotlar düşünülecektir.

Valiliklerin, Merkezden aldıkları direktife uyarak ve İller Kanununda yazılı yetkilerini kullanarak işten el çektirdiği öğretmen sayısı 2000'e yaklaşmıştır. Bunlar hakkın da Danıştay nezdinde dâva açılması için gerekli hazırlıklara başladık. İlgili bütün belgeleri dün gece birer acele telgrafla şubelerimizden istedik. İşten el çektirme işlemlerini bir an önce Danıştay'a götürüp iki istem öne süreceğiz. Biri yürütmenin durdurulması, biri de işten el çektirme kararlarının iptali.

Öte yandan 31 Aralıkta aylıklarını alamıyacak olan arkadaşlarımız için gerekli tedbirleri düşünüp, bunların plânlanmasına geçmiş bulunuyoruz. Örgütlerimiz, ilk ağızda mevcut maddî olanaklarını bu işe yatıracaktır. Şayet gene de açık kalırsa onu da, şubelerimizden ve üyelerimizden sağlıyacağımız ek ödenti ve bağışlarla kapatacağız. Halk, açılacak geniş bir kampanyaya katılma isteklerini Boykot Merkez Komitesine ulaştırmaya başlamıştır.

Kampanyalar Açılıyor :

Şimdiden Hatay'da, Yozgat'ta, Antalya'da, Ege bölgesinde birer kampanya açılmış bulunmaktadır. Yozgat't adün, boykota karşı bir yürüyüş yapılmıştır. Yozgat Milliyetçi Öğretmenler Derneğinin düzenlediği yürüyüş sönük geçmiş, veliler ve öğrenciler yürüyüşe katılanlara gülmüştür. Kortej, saptanan amaca varmadan dağılmıştır.

Yozgat'lı öğretmenler yaptıkları bir toplantıda beşer liralık sendika ödentisinden başka, derhal onar lira dayanışma ödentisi vermeyi kararlaştırmışlardır. Hatay halkı örgütlenerek, üç bankada açılan hesaplara bağış yatırmaya başlamıştır. Ankara, İzmir, Bursa, Erzincan, Antalya ve İzmir'de benzer girişimler başlamıştır. Örgütlerimiz bu kampanyaları tasvip etmiştir. Hepsinin bir lede toplanılması ve açıktaki öğretmenlere paylaştırılması işlemleri de hemen yapılacaktır.

Diğer yandan Adalet Bakanlığının, Cumhuriyet Savcılıklarına yıldırım telgrafla verdiği direktif üzerine, şube yöneticilerimiz hakkında adlî koğuşturmalar başlamış bulunmaktadır. Her yerde mahkemeye çıkabilen arkadaşlarımız ve avukatlarımız, hükümetin, öğretmen boykotuyla ilgili olarak öne sürdüğü bütün cezalandırıcı mevzuatın Anayasa'ya aykırı olduğunu öne sürmüşlerdir. Asliye Ceza Mahkemeleri nezdinde yapılan bu itirazlar, Anayasanın 151. maddesine göre «Ciddî» görüldüğü takdirde, dâva Anayasa mahkemesine götürülecektir.

Çerkesköy Adliyesinin Öncü Kararı :

İlk itiraz Çerkesköy Asliye Cezasına yapılmış ve dâvanın Anayasa Mahkemesine götürülmesi isteği «ciddî» bulunarak kabul edilmiştir. Dün gece telefonla aldığımız habere göre, Çerkesköy Asliye Ceza Yargıcı, durumun Anayasa Mahkemesine götürülmesine karar vermiştir.

Çerkesköy Savcılığının Mahkemeye verdiği görüş aşağıdadır:

«Anayasamızın başlangıç hükmünde yer alan devletimizin sosyal niteliği ve devlet personelinin sendikalaşmasını öngören sair hükümleri ile 47. maddede yer alan grev serbestisi âmir hükümleri nazara alınarak geniş anlamıyla işveren niteliğini kazanmış bulunan devlet ile sendikalı kamu personeli arasındaki toplu sözleşme ve grev münasebetlerini engelleyen Anayasamızın başlangıç hükmü ile 47. maddesine aykırı düşer ve devletimizin sosyal niteliğini zedeleyen, özellikle 27 Mayıs öncesi 1924 tarihli münhasıran çok partili siyasî demokrasiye ağırlık veren esprisinin devamı niteliğindeki 275 sayılı kanunun 14 ve 22. maddeleriyle 657 sayılı kanunun 27. maddesinin iptali zımnında iş bu dâva dosyasının Anayasa Mahkemesine gönderilmesi hususundaki talebimizin ciddî görülerek benimsenmesi, meseleyi müstehire süresinin bitmesinden sonra gereğinin takdir ve karara bağlanması ve duruşmanın icrası talep olunur. 18.12.1969»

Bütün bunlar Hükümetin ciddî ölçüde politik kayıplara uğradığının belgeleridir. Beklenir ki, bir an önce makûl demokratik ölçülere dönülsün; dört günlük öğretmen boykotunun geniş eğitsel yanı kavranarak, mesele daha da fazla alevlendirilmesin.

Boykot Merkez Komitesi

SOSYALİST LİTERATÜRDE TERİMLER ve KAVRAMLAR

«Teori ve pratik»

«Teoriyi ihmal eden pratitisizme saplanır, körler gibi davranır ve karanlıklar içinde yürür. Pratiği ihmal eden ise doğmatizm içinde donar kalır, artık kafası tın tın öten bir doktrinerden başka bir şey değildir» (1)

«Gerçekten de teori, devrimci pratiğe bağlanmış değilse, konusuz, amaçsız bir hale gelir; aynı şekilde, eğer devrimci bir teori pratiğin yolunu aydınlatmıyorsa, pratik kör bir pratik olur.» (2)

«Bilgi kazanmak isteyen dünyayı, yani gerçeği değiştirme pratiğine bizzat konmalıdır. Armudun tadını bilmek isteyen, yiyerek, armudu değiştirmek zorundadır.. Devrimin teorisini metodlarını bilmek isteyen, devrime katılmak zorundadır. Bütün gerçek bilgi dolaysız denemelerden doğar.» (3)

«...Harekete katılmak yerine kollarını bağlayıp seyretmekle marksizmi doğru olarak ve derinlemesine öğrenme, hazmetmek mümkün değildir... Yalnız devrimci pratik kapitalist toplumun gerçeğini keşfetmek imkânını sağlar, çünkü yalnız devrimci pratik bu toplumu dönüştürmeye, bu toplumun içinde hareket etiği koşulları değiştirmeye niyetlenir; ve yalnız devrimci pratiğin gerçeğe ihtiyacı vardır, çünkü doğru bir teori olmayınca başarıya ulaşılamaz» (4)

«Materyalizm şu ya da bu biçimde parti zihniyetini varsayar; materyalizm her olayın değerlendirilmesinde, belirli bir toplumsal grubun görüşünü açıkça ve hiç bir şüpheye meydan vermiyecek biçimde benimsememizi zorunlu kılar.» (5)

Zamanımızda bu grup devrimci proletaryadır.

Objektif olmak, bütün teorileri reddetmek demek değildir; sosyal gelişmenin süreçlerine uygun bir teoriyle yetinmektir. Bu uygunluk ancak sosyal pratikle denetlenebilir; bu pratik sosyal gelişme süresini yaratmaz, ona ancak yardım eder.... (6)

Vb.. Bu konularda daha geniş bilgi edinilmesinde yarar vardır. İlgili kitaplara başvurulmasını salık veririz.

(1) Felsefenin Temel İlkeleri Sol Yayınları s: 196.

(2) Aynı kitaptan naklen: Stalin: Leninizmin İlkeleri.

(3) Mao-Çe-Tung. Teori ve Pratik s. 14

(4) Felsefenin Temel İlkeleri, s: 196

(5) Felsefenin Temel İlkeleri. s: 196

(6) Felsefenin Temel İlkeleri s: 197

Kırklarelinde gençlere baskı

Öğretmenlerin boykotunun ilk günü duvarlara ve yollara «Bağımsız Türkiye», «Halka Dönük Eğitim», «Mustafa Kemal'in öğretmenleriyiz» şiarlarını yazdıkları iddiasıyla polis, Kırklareli'li devrimci gençleri yakalamak istemiş, eline geçirdiği Zeki Diren'i Emniyete alarak gözdağı vermek istemiştir.

Devrimci gençlerin Kırklareli'nde yürüttükleri devrimci mücadeleyi çeşitli baskı metodlarıyla sindirmek amacını güden polis, her şeye rağmen öğretmenlerle gençlerin dayanışma içinde, birlikte hareketlerine engel olamamış, gençler dağıttıkları bildirilerle ve eylemleri ile öğretmenlerin yanında yerlerini almışlardır.

Almanya Türk Öğrenci Federasyonu 8 Genel Kurulu bildirisi

50 yıl önce verilmiş olan emperyalizme karşı millî kurtuluş savaşına rağmen, Türkiye, bugün Amerikan emperyalizminin NATO gibi saldırı paktları, milyarları bulan dış borçları ve kapitülâsyon niteliğindeki ikili anlaşmaları ile yeniden emperyalizmin ağına düşmüş bulunmaktadır.

Bu durum, Türkiye'de bütün ilerici ve millici sınıf ve tabakaların TAM BAĞIMSIZLIK uğruna mücadele vermesini zorunlu kılmaktadır. Dverimci Türk Gençliği bu mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak kendisine düşen sorumluluğun gereklerini devrimci eylemleriyle yerine getirmektedir.

Ne var ki emperyalizme sırtını dayayan egemen çevreler bu mücadelenin ön saflarında kavga veren gençleri polislerine kurşunlatmakta, Atatürk anıtının önünde 6. Filoya karşı tam bağımsızlık yürüyüşü yapanların üzerine aldatılmış halk kitlelerini saldırtarak polisle işbirliği halinde öldürtmektedir. Devrimci öğrenci örgütleri anayasal hakları olan siyasî kanatlerini belirttikleri için kapatılma yoluna gidilmektedir.

Kendisini Türkiye'deki tam bağımsızlıktan yana bütün güçlerin sürdürdüğü ana devrimci eylemin ayrılmaz bir parçası sayan ATÖF ve onun çatısı altında toplanan öğrenciler de benzer baskılar altında tutulmak istenmektedir. Anayasaya aykırı bir yönetmeliğe dayanılarak alınan KEYFÎ KARARLARLA yurtsever öğrenci arkadaşlarımız, «millî menfaatlere aykırı davrandıkları» gibi iğrenç suçlamalarla öğrenimlerini yarıda kesip, yurda dönmeye zorlanmaktadırlar.

Genel Kurulumuz, M. E Bakanlığının bu türlü keyfi kararlarının hedeflerinden biri olan HAKKI KESKİN'i tekrar ATÖF Baükanlığına getirerek, onun kişiliğinde TAM BAĞIMSIZLIK ve Anayasanın ilerice özünün gerektirdiği GERÇEK BİR DEMOKRASİNİN mücadelesini yeren arkadaşların yanında olduğunu, Almanya'daki Türk öğrencilerini temsil eden örgütün en üst organı olarak belirtmeyi görev bilir.

ATÖF, bugüne kadar sürdürdüğü devrimci mücadelesini, Almanya'daki Türk işçilerinin yanında daha büyük bir azimle sürdürmeye kararlıdır.

YAŞASIN TÜRK HALKININ VE TÜRK ÖĞRENCİLERİNİN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

A.T.Ö.F.
VIII. Genel Kurul Başkanı
SERMET SAYIN

Gaziosmanpaşa ilçe kongresini Proleter devrimcileri kazandı

14 Aralık günü Gaziosmanpaşa İlçesi Kongresi yapıldı. Bilindiği gibi, Gaziosmanpaşa İstanbul'da işçilerin yoğun olduğu semtlerden biridir. Kongreden bir gün önce İl Haysiyet Divanının beş üyeyi cezalandırdığı öğrenilmişti. Kongrede bu arkadaşlara Haysiyet Divanından gelen mektuplar okundu. Dört arkadaş hakkında bir yıl geçici ihraç, bir arkadaş hakkında da kesin ihraç kararı vardı. Bunlar ilçenin en faal üyeleriydi. Suçları, Işsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneğinde çalışmaları idi. Kararlar 2 Aralık'ta alınmıştı. 14 Aralık'ta (Kongre günü) üyelere resmen bildirilmişti.

Delegeler, Haysiyet Divanı meselesinin konuşulması için gündeme bir madde eklediler. Yapılan konuşmalarda kendilerini bilimsel sosyalizme adamış olan arkadaşlara parti çapında bir düşmnlık olduğu, kararın faşist bir karar olduğu, partiyi mahveden Sadun Aren cezalandırılmazken, Gaziosmanpaşa ilçesindeki işçilerle uğraşıldığı, Haysiyet Divanının haysiyetsiz olduğu ifade edildi ve durum şiddetle kınandı. Bazı delegeler, bu arkadaşların delegelik haklarının Kongrece tanınmasını dahi önerdiler. Beşiktaş İlçesinden Cemile Çerçel de, Kongrenin isteği üzerine, Yıldız Devlet Mimarlık - Mühendislik Akademisindeki cinayet konusunda bilgi veren, partinin bu konuda neden sessiz ve pasif kaldığını anlatan bir konuşma yaptı.

Teklifler maddesinde proleter devrimcilerinin hazırlamış oldukları, partinin birliğinin ve gelişen sosyal mücadeleye öncülüğünün sağlanması için tedbirler ihtiva eden önerge kabul edildi. Siyasi konuşmalar maddesinde oportünist görüşlerin etkisi altında olan delegeler ve proleter devrimci delegeler konuştular. İlçede en sağcı görüşlerin sözcüsü olan Aybarcı Sezai Söğütlü, keskin devrimci lâflar ihtiva eden bir konuşma yaptı. Fakat ilçede kalan birkaç oportünist, iyice tecrit oldular. Kongre başkanı Fahri Ergin de söz alarak, doğru devrimci çizgiyi savundu.

Kongrede Gaziosmanpaşa İlçesinin oportünizmin ideolojik etkisinden kurtulmağa çalıştığı ve proleter devrimci saflarda yerini aldığı görülüyordu. Bunun için gerekli teorik silâhlanmayı gerçekleştirecek proleter devrimci çizgide bir yönetim kurulu seçildi. İl delegasyonuna da büyük çoğunluk la proleter devrimci arkadaşlar seçildiler.

Yönetim Kuruluna şu arkadaşlar seçildiler: Şerafettin Oktay, Hasan Yıldız, Sadullah Kendir, Niyazi Usta, Şevket Çalışkan, Fahri Ergin, Mustafa Adalı.

Taylan'ın katili neden yakalanmıyor?

İçişleri Bakanının son basın toplantısı bu soruyu bir kere daha ortaya atmak gerektiğini kanıtlamıştır. İçişleri Bakanına göre kaatil henüz tesbit edilmiş değildir. Polis tarafından aranmakta, hem de harıl harıl aranmakta, fakat bir türlü yakalanamamaktadır. İçişleri Bakanı tur. İmkân yok, çünkü kaatilin kim olduğunu sağır sultan dahi duymuş, ogrenmiştir. Öğrenemiyenler, anlaşılan, İçişleri Bakanı ve savcılardır. Onlara da biz öğretelim..

Taylan Özgür, İçişleri Bakanlığına bağlı Emniyet Genel Müdürlüğünün memurlarından; daha açık ifade etmek gerekirse, İstanbul Emniyet Müdürlüğü İkinci Şube memurlarından İhsan Çakıcı'nın tabancasından çıkan kurşunlarla ölmüştür. Taylan Özgür'ün öldürülmesini seyreden polisler kaatilin değil, yaralı Taylan'ın peşine takılmışlar, kaatilin kaçmasına göz yummuşlardır. Şimdi kamu oyu önünde ve her yazımızı pertavsızla didik didik eden savcıların dikkatine sunarak şu iddiaları (ihbarları) öne sürüyoruz:

1 — Taylan Özgür'ün kaatili, görgü tanığı olan Necmi De.

2 — Kaatil, görgü tanıklarının kesin ifadelerine göre Emniyet 2. Şube memurlarından İhsan Çakıcı'dır.

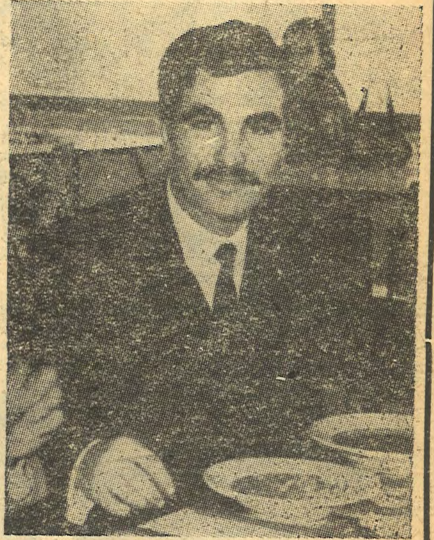
3 — Taylan'ın öldürüldüğü gün, olay yerinde görevli olan diğer polisler görevlerini yapmamış, kaatilin peşine düşecekleri Taylan'ın peşine düşmüşlerdir.

4 — Taylan'ı yaralı olarak yakalıyan polisler, hemen hastahaneye götürecekleri yerde, bilinmiyen bir yerde birbuçuk saat oyalamışlar, böylece tıbbi müdahalenin vaktinde yapılmasını önliyerek ölüme sebebiyet vermişlerdir.

5 — Tahkikatı yürüten savcı, 3 görgü tanığının kesin ifadelerine rağmen ve sanığın aksini ispat edemememiş olmasına rağmen, sanık hakkında her hangi bir işlem yapmamıştır.

6 — Bu iddialarımızı noterden tasdikli ifadelerle her zaman ispata hazırız.

Kaatili adalete teslim edilinceye kadar tekrarlıyacağız.

İzmir yiğit devrimcilerin kanlarını akıtan 6. Filo'ya zindan olacaktır!

Amerikan emperyalizminin Akdeniz'deki silâhlı gücü olan 6. Filo gene limanlarımızda. Türkiye halkının düşmanı olduğu açık seçik belli olan ve her gelişi olaylara sebep olan ünlü filo mutad ziyaretlerinden birini daha yapmakta.

Emperyalizm, dünya üzerindeki proleter devrimci hareketin ve ilerici güçlerin kavgasıyla gittikçe gerilemekte ve kendi yenilgisini kendini hazırlamaktadır. Türkiye'de de durum bundan farklı değildir. Limanlarımıza gelen Amerikan 6. Filosu ilk başlarda protesto gösterileriyle karşılanmamış ve hattâ hayranlıkla izlenmişti. Ama millî demokratik mücadelenin güçlenerek bütün millîci sınıf ve tabakalara yayılması sonucu protestolarla karşılanmaya başlanmış ve artık istenmiyen, ve düşmnlığı kesin olarak bilinen bir unsur haline gelmiştir.

Halkların baş düşmanı emperyalizme bütün gücümüzle karşı koyalım.

Çağımız, emperyalizme karşı verilmekte olan millî kurtuluş savaşları ve sosyalist devrimler çağıdır. Türkiye halkının kavgası bu genel ve temel doğrudan ayrı olarak düşünülemez. Proleter devrimcilerinin yapması gereken, bütün dünyada zayıflatılmasına çalışılan emperyalizme burada da, kendi şartlarımız içinde gereken darbeleri anında ve kesin olarak indirmektir.

Proleter devrimci hareketimizin temel gücünü teşkil eden işçi sınıfımız ve köylüler, bugün anti-emperyalist eylemlere gereken ağırlığını koyamamaktadır. Dolayısıyla gençlik hareketleri bu protesto hareketine öncülük etmekte ve diğer sınıf ve tabakaları oldukça önemli bir oranda etkilemektedir. Bunun en önemli misali gençlik hareketlerinin yayılmasıyla varılan Ankara ve İstanbul'daki anti-emperyalist gösterilerdir.

Amerikan emperyalizmine karşı verilen kavganın amacı, gençlik olarak en bilinçli ve yiğit kesim olarak yapmamız gereken Amerikan emperyalizminin 6. Filosuna ve onun askerlerine karşı yılmadan direnmektir. Vedat Demircioğlu, Ali Turgut Aytaç, Duran Erdoğan bu kavga uğruna korkmadan canlarını verdiler. İzmir'deki kardeşlerimiz de bunu yapmaktadırlar. Amerikan askerleri İzmir'de rahat dolaşamaz olmuşlardır. Gençler, polis saldırılarına karşı korkmadan direnmektedirler. Polis, onları tahta coplarla coplamakta ve nezarethanelere atmaktadır. Buna karşılık kavgamız umulanın aksine güçlenmekte ve gelişmektedir, Nitekim, İzmir'deki protesto gösterilerine Ankara'dan ve İstanbul-dan yüzlerce genç kardeşimiz katılmıştır. Kavgamız yavaş yavaş yurt sathına yayılmaktadır. Gençlik, halka Amerikan emperyalizminin ne menem bir şey olduğunu anlatmaktadır. Kimlerin halktan yana, kimlerin halka karşı olduklan kesin olarak belli olmuştur. Gerici güçler ittifakını kırmak bizim temel görevimizdir. Bu ittifakın kurulması uğruna ölenler bizlerin kardeşleri, en yiğit kavga arkadaşlarıdırlar.

Defede ceğiz!

Amerikan emperyalizmine karşı olan mücadelenin temeli bütün millîci sınıf ve tabakaları işçi sınıfının önderliğinde bir millî kurtuluş hareketine sokabilmektir. 6. Filonun bu gelişindeki temel görevimiz de budur. Protesto hareketleri doğal olarak en heyecanlı ve yiğit olan kesimden, gençlik kesiminden başlıyacaktır ama, esas görevimiz bütün millîci sınıfları bu kavganın içine sokabilmektir.

Gençlik İzmir'de Amerikan emperyalizmine karşı yiğitçe direnmektedir. Bu kavga bütün millîci sınıf ve tabakalara yayılmaktadır. Bütün millî kurtuluşçular bu hareket içinde gereken yerlerini almalıdırlar. Amerikan emperyalizmine vurulan her darbe millî kurtuluş hareketlerinin dünya üzerinde yayılması ve sosyalist devrimlerin çağının hızlanmasını getirmektedir. Amerikan emperyalizminin yenilgisi başlamıştır. Bu yenilgiyi hızlandıralım. Bu silâhlarımızla emperyalizmin en zayıf noktasına yükselelim. Bağımsız Türkiye kavgasını doruğa yükseltecek eylemler koyalım.

Birmanya'da halk savaşı

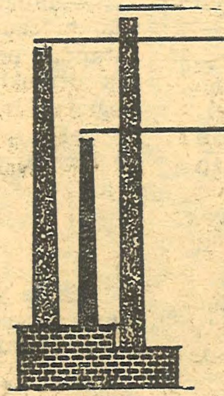
Geniş halk kitlelerinden destek alan Birmanya Halk Ordusu ve halkın silâhlı kuvvetleri Birmanya Komünist Partisinin öncülüğünde gerilla savaşını sürdürmekte ve gerilla üsleri alanlarını bütün ülkeye yaymaktadırlar.

Gerici Ne Win kliğinin ülkedeki faşist yönetimi Birmanya'daki politik ve iktisadî krizi sertleştirmiştir. Gerici Ne Win kliği Amerikan Emperyalistlerinin desteği ile Birmanya'nın çeşitli bölgelerinde halkın silâhlı kuvvetlerine karşı, karşı devrimci bir «kuşatma ve imha» harekâtına girişmiştir. Geçen Mart ve Nisan aylarında, gerici klik, Birmanya Komünist Partisini «kuşatma ve imha» için gerici birlikler sevketmiştir. Üs bölgesindeki Pegu dağlık bölgesinde halk kitlelerinin geniş desteğinden yararlanan halkın silâhlı kuvvetleri iki haftadan fazla süren bir savaştan sonra düşmanı yenmiş ve gerici Ne Wan kliğinin cinayet plânlarını boşa çıkarmıştır. Bugün halkın silâhlı kuvvetleri Pegu dağlık bölgesinde eskiden olduğundan daha güçlüdür. Gerilla üsleri güçlendirilmekte ve üs alanları yaygınlaştırılmaktadır. Nisan ayının sonuna doğru gerici Ne Win kliği Birmanya Komünist Partisinin halk silâhlı kuvvetlerine ve Karen milliyetçi güçlerine İrrawaddy deltasında saldırılarını artırmıştır. Düşman, bölgeye 88. tümenini yollamış ve hücum botlarıyla desteklenen tümen, "kuşatma ve imha" harekâtına girişmiştir. Karen milliyetçi güçleriyle birlikte halkın silâhlı kuvvetleri saldırgan düşmana karşı kahramanca döğüşmüştür. Şimdi artık halkın silâhlı kuvvetleri karşı saldırıya geçerek düşman birliklerine vurmakta ve haberleşme hatlarını imha etmektedir. Harekât mayıs ayında da devam etmiş ve halkın silâhlı kuvvetleri ile Karen milliyetçi güçleri gerici kliğin petrol tanklarını, polis karakollarını, nakliye araçlarını, ve askerî taşıt araçlarını tahrip ve imha etmişlerdir.

Arakan, Tenasserim ve Sıhan eyaletlerinde, Kuzey Birmanya'da ve diğer bölgelerde halkın silâhlı kuvvetleri ve çeşitli milletlerden güçler düşman karakollarına, düşman taşıt ve haberleşme hatlarına saldırılarda bulunarak zaferden zafere koşmaktadırlar. Tenasserim dağlık bölgesinde halkın silâhlı kuvvetleri gerilla üssü alanlarını sürekli olarak yaygınlaştırmışlardır. Diğer yandan gerici Ne Win kliğinin kontrolü altındaki Mergui ve Tavoy arasındaki haberleşme hatlarını kesmişlerdir. Mayıs ayında halkın silâhlı kuvvetleri, gerici hükümetin Mergui dolaylarındaki kauçuk plantasyonlarına saldırarak önemli miktarda malzeme ele geçirmiştir. Haziran ayında ise Tavoy dolaylarında düşman işgali altındaki üç köyü ele geçirmişlerdir. Mayıs ayında Mon milliyetçi silâhlı kuvvetleri Mudon kentine taarruz ederek onu ele geçirmiş, aynı zamanda gerici hükümetin önemli miktardaki savaş malzemesine el koymuş ve muzafferce çekilmiştir.

Geniş halk kitlelerinin desteğini sağlayan halk savaşı bütün güçlüklerin üstesinden gelecek ve nihaî zafere ulaşacaktır.

Vietnam'da son durum

Amerikanın Vietnam'da sürdürdüğü saldırı savaşı son günlerini yaşıyor. Kahraman Vietnam halkı nın kan ve can pahasına kazandığı özgürlüğünü koruma azmi yanında emperyalizmin çelişkisi ve dünya kamu oyunun tepkisi Nixon'u geri çekilmeye zorladı. Sena to yetkilileri ve başkan Nixon daha Amerikan askerlerinin çekileceğini hafta içinde bir kaç kez açıkladılar. Başkan Nixon 8 Aralıkta yaptığı radyo konuşmasında, Paris görüşmelerinin sonuçları ne olursa olsun Vietnam savaşının sona erdirileceğini söyledi. Yıllardır süren savaş bir yandan Amerikan ekonomisi için zorunlu bir savaştı, fakat diğer yandan bu savaş için yapılan harcamaların ekonomiyi enflâsyonist bir baskı altına aldığı da gözlerden kaçmayacak kadar belirgindi. Yoksul ve işsiz Amerikalıların gösterileri giderek gelişiyor ve savaş aleyhtarlarının gösterileri ile birleşme eğilimi gösteriyordu. Ekonomik krizler ancak iktisatçıların dahiyâne kurnazlıklarıyla geçiştiriliyordu. Bu durumda Veitnam savaşı için bir yeni çözüm yolu bulunması gereği ortaya çıktı. Başkan Nixon'da «Savaşın Vietnamlılaştırılması» sözünü ederken işte bu yeni çözüm yolunu ortaya koyuyordu. Yani emperyalizm bir yandan zorunlu olarak çekiliyor, fakat öte yandan gözden çıkaramadığı Vietnamı, hain Saygon kuvvetlerine teslim ediyordu. Amerikan kuvvetleri bu sırada pasifikasyona hız verdiler. Köylüler kamplarda ve şehirlerde toplanıyor ve böylece Milli Kurtuluş Cephesi gerillaları kitle desteğinden yoksun bırakılıyordu. Amerikan birlikleri böylece ufak gruplar halinde geri çekilecekti. Fakat yine de «CİA tipi hizmetler ve hava kuvvetleri Başkanı Thieu'nün hizmetinde Saygon'da kalacaktı.» Bu işin iki üç yıl uzaması öngörülüyordu. İşi sürüncemeye sokan bu oyunlar karşısında Paris'teki görüşmelere katılan geçici İhtilâl Hükümetinin sözcüsü, Amerika ve müttefiklerinin geri çekilmeleri için altı aylık bir süre tanıdıklarını açıkladılar. Bütün kuvvetlerin geri çekilmesi için yeterli olan bu süre sonunda ülke yabancılardan temizlenmezse «Amerikan saldırı savaşının» kesin yenilgesine kadar savaşacaklarını açıkladı.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Çin Halk Cumhuriyeti ile Güney Yemen arasındaki ilişkiler gelişmektedir. Çin Halk Cumhuriyeti ile Güney Yemen hükümetleri arasında 4 Aralıkta Aden'de imzalanan protokole göre Çin, Güney Yemen'e tıbbi araç ve ilâç yardımında bulunacaktır. Protokole, Çin'i temsilen Güney Yemen'deki Çin elçisi Liu Çao Ten ve Güney Yemen Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Muhammed Salih Ahmet imza atmışlardır.

■ Malezya'da gerici rejimin baskısı ve işsizlik artmaktadır. 6 Aralık tarihinde Malezya ihtilâlcilerinin radyosunda yayınlanan bir makalede bildirildiğine göre Rahman Razak kliği, basını ve siyasi alanda geniş halk kitlelerini ağır bir baskı altında tutmaktadır. Makalede bildirildiğine göre 1966 yılında 36 bin kişi olan işsizlerin sayısı 1967 de 128 bini bulmuş ve geçen yıl 200 bin kişiyi aşmıştır. Kaydı bulunmayan işsizlerin sayısı ise 600 bin kişiyi bulmuştur.

■ Bolivyada öğrenciler ABD büyük elçisini istenmeyen adam ilân ettiler. Bolivya başkenti La paz'da üniversite öğrencileri ABD'nin yeni Bolivya büyükelçisi Victor Siracusa'yı istenmeyen adam ilân etmişlerdir. Bolivya öğrencileri yayınladıkları bildiride Bolivya hükümetinden Siracusa'yı ülkenin dışına çıkarmasını istemişlerdir. Siracusa'nın CIA teşkilâtının ajanlarından biri olduğu ve Bolivya'ya büyük Amerikan tekeli Gas Oil Company tarafından özel olarak gönderilmiş olduğu belirtilmektedir.

■ Uluslararası Af Örgütünün İngiltere şubesinin yayınladığı bir rapora göre çeşitli dünya ilkelerinde binlerce sendikacı, faaliyetlerinin yasa dışı olduğu gerekçesiyle tutuklu bulunmaktadır. Rapora göre sendikacıların sayıca en çok tutuklu bulunduğu ülkelerin başında Endonezya gelmekte ve ülkedeki sendikacılar yargılanmaksızın hapse atılmış bulunmaktadırlar. Raporda Endonezya dışında İspanya, Portekiz ve Yunanistan'da da çok sayıda sendikacının hapiste olduğu belirtilmektedir. Rapora göre Güney Afrika'da işçilerin sendikaya girme hakları bile yoktur.

Proleter sosyalizmi ve Kürt meselesi

Türkiye'nin emekçi halkının (hem doğudaki hem batıdaki) özgür bir vatandaşta insanca yaşama olanağını temsil etme durumunda olan bütün devrimciler emperyalizmin "böl ve hükmet" parolasına karşı uyanık davranmakla yükümlüdür.

En tutarlı yurtseverliği, en derin anlamıyla vatan sevgisini temsil eden proleter devrimci hareketin kürt meselesinde tutumu bellidir:

Biz, resmî istatistiklerde ikibuçuk milyonu bulan Türkiye Kürtlerinin durumunu, bir ulusal mesele olarak, millî demokratik devrimin bir meselesi olarak, bilim ve Türkiye'nin gerçekleri ışığında ele almayı bir devrimci görev saymaktayız.

Bunu yapmamak bizce, tehlike karşısında başını kuma gömdüğü söylenen deve kuşunun gafletine düşmek olur. Emperyalistler, yeraltı zenginlikleri bakımından çok zengin olan bu bölgeyle çok yakından ilgilenmektedirler. Ve hiç şüphe yok ki bu meseleye emperyalizmin getireceği «çözüm» hem Türk halkı için, hem Kürt halkı için bir felâket olacaktır.

Türkiye'nin emekçi halkının (hem doğudaki, hem batıdaki) özgür bir vatandaşta insanca yaşama olanağını temsil etme durumunda olan bütün devrimciler, emperyalizmin «böl ve hükmet» parolasına karşı uyanık davranmakla yükümlüdürler. Onlar Amerika'nın başı çektiği emperyalizmin tasarladığı «çözüm plânları»na karşı, bu meselede kendi devrimci çözümlerini getirmekle ve Türkiye'deki bütün devrimci çevrelere ülkenin çıkarına olan bu çözümü kabul ettirmekle yükümlüdürler.

⁂

Bu düşüncelerle Kürt meselesini millî ve demokratik çözüme bağlamanın şart olduğu inancındayız.

Türkiye topraklarında başlıca iki etnik grubun; Türklerin ve Kürtlerin yaşadığı gerçeğini ifade etmek, Türkiye halkının birliğini ve beraberliğini sarsmaz; tersine doğu halkı ile batı halkı arasındaki birlik ve dayanışmayı güçlendirir. Biz Sivas Kongresinde de, Lozan'da da Türkiye'de Misakı Millî sınırları içinde iki kardeş kavmin Türklerin ve Kürtlerin yaşadığını bütün dünyaya ilân ettik. Bu davranışımız; emperyalizmi bir millî kurtuluş savaşında, dünya tarihinde ilk defa olarak, yenilgiye uğratmamıza ve sonra da konferans masasında dünyanın en güçlü sömürücü ülkelerini bu yenilgiyi imzalarıyla tasdik etmelerine engel olmadı. Tam tersine Kürt kavminin varlığını teslim etmemiz, bizi tarihimizin en karanlık günlerinde Türklerin ve Kürtlerin dayanışmasını perçinleyen bir etken olmuştur.

Asimilasyon politikasının benimsenmesine sebep olan etkenler ne olursa olsun, bu politikanın, Türkiye Halkının birliğini darbeleyen bir politika olarak; ülkenin doğusu ile batısı arasında kaynaşmaya değil, derin ayrılıklara sebep olan bir politika olarak; ve zaten başarısız kalan ve ancak emperyalizmin işine yarayan bölücü bir politika olarak terk edilmesi gerekir.

Asimilasyon politikası doğuda anti-feodal mücadeleyi, Kürt köylüsünün özgür vatandaş payesine yükseltmeyi hedef tutan demokratik mücadeleyi baltalamıştır. Doğudaki bu durum ayrıca bütün Türkiye'de gerici güçlerin karşı devrimci eylemine bir dayanak olmuştur.

⁂

İçinde yaşadığımız tarihî dönemde biz Kürt meselesinin çözümü yolunda şunları öneriyoruz:

«Biz, Sivas Kongresinde, Lozan'da olduğu gibi, Türkiye'de kardeş Kürt topluluğunun varlığını kabul etmenin ve merkezî, lâik bir cumhuriyet maarifi denetiminde, Kürtlere kendi anadillerini kullanma olanağını sağlamanın, emperyalist fesat kaynaklarını kurutacağı, Türklerle Kürtler arasındaki tarihî kardeşlik bağlarını, ulusal birliği daha da güçlendireceği inancındayız. Buna paralel olarak, bütün ülkeyi kapsamına alan köklü bir toprak reformu ve bu reforma paralel olarak atılacak demokratik devrim doğrultusunda adımlar, ülkenin bu geri bölgesini, feodal ilişkilerden arındıracak derebey ve şeyh sömürü ve tahakkümüne son verecek, Doğunun çilekiş toprak emekçisini toprak köleliğinden kurtaracak, onu vatandaş payesine ulaşmış özgür köylü durumuna yükseltecek, özgür köylünün bu bölgede de toplumsal gelişmeye ağırlığını koyabilmesi olanağını sağlayacaktır. Ayrıca sınaî yatırımlar alanında, Türkiye'nin Batısıyla Doğusu arasında eşitliğin gerçekleştirilmesi, Doğuda işçi sınıfının gelişmeye yol açacak ve devrimci gücün, Doğuyu gerilikten kurtarmada önemli bir etken olabilmesi şartlarını yaratacaktır. Bu, Doğuda, Türkiye'nin tam bağımsızlığının gerçekleştirilmesiyle beraber millî demokratik devrimin belli başlı görevlerinin yerine getirilmesi demektir ve Doğu için biricik demokratik, biricik devrimci ve aynı zamanda (gerçek milliyetçilik anlamında) biricik millî politika budur.» (1)

Belirtmenin gereği yok ki, böyle bir politikayı ancak gerçekten millî gerçekten demokratik bir iktidar başarıyla uygulayabilir. Yani böyle bir politika uğruna mücadele Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadelesine paralel düşen bir mücadeledir. Ve bu biricik doğru politikanın uygulanmasından yana olan kimsenin yeri ancak devrimci saflar olabilir.

⁂

Kürt halkını bu saflardan uzaklaştırma, bu halka şöven duygular aşılama yolunda yoğun çabalar vardır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kışkırttıkları çabalar... Ve gene, yeteri kadar devrimci uyanıklık gösteremediğimiz durumlar da vardır. Evvelki sayımızda dış haberler sütununda verdiğimiz bir haber, bizim gerek Barzani hareketi gerekse Irak'ta iktidarda bulunan Baas partisinin sağ kanadı hakkındaki görüşümüzle tam olarak çelişen bir görüş açısından kaleme alınmış bir haberdir.

Türk Solu 84 üncü sayısında bir okuyucunun bize yönelttiği sorulara cevabında Barzani hareketine karşı ihtiyatlı tutumunu, ama asla olumsuz diye nitelendirilemiyecek olan tutumunu belirtmiştir. Iraktaki iktidar hakkında ise (ki bu iktidar Baas partisinin sağ kanadının iktidarıdır) bizim proleter devrimci açıdan kayıtsız şartsız olumlu bir tutum takınmamız için bir sebeb yoktur.

Söz konusu haberin sayfalarımızda yer alması bizim devrimci uyanıklık bakımından yetersizliğimizin anıtıdır. Bunu göz önünde tutarak gerekeni yapacağız.

(1) (Mihri Belli, «Millet Gerçeği» Aydınlık, 7 Nisan 1969)

TÜRK SOLU

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cod. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Baskı: Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: GAMEDA * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlân San.: 20 TL., Yayın İlânları yüzde elli indirimlidir.